

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(*Revue Israélite*)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

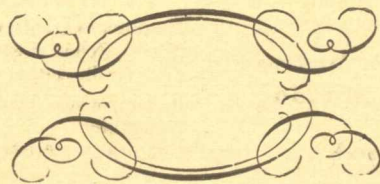
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα	Δρ. 10.—
» Ἐξωτερικοῦ.....	Φρ. 10.—
Ἀγγελίαι ὁ στίχος	» 1.—
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.	

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :
 Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΑ' Σιωνικὸν Συνέδριον ἐν Βιέννῃ. — Γενέθλια καὶ Νομοθεσία Ἑβραίων ἐπὶ Σ. Η. ΙΑ-ΚΩΒΥΤΟΥ. — Οἱ Ἑβραῖοι ὡς καννίβαλοι κατηγορούμενοι ἐπὶ Μ. Χ. — Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν Θεσσαλονίκῃ. — Ὁ ἱατρὸς Ι. Λεύης. — Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν Συναγωγὴν Καβάλλας. — Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑβραίων ἐπὶ Λ. Μακκᾶ. — Ἐξετάσεις Σχολῆς Κερκύρας. Λόγοι Ἀρχιεραββίνου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ. — Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ζ. Μάτσα. — Ἀπὸ τὰ Δράματα τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως. — Ἡ οἰκονομικὴ δοῦσις κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ὁ κ. Βαλαωρίτης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

16 - ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ - 16

1913

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δρχ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Εν **Ελλάδι** : Έν Πειραιεΐ, Πάτρας, Σύρα Καλλιμαίς, Τριπόλεϊ, Βόλω, Λαρίτση, Άγρινίω και Καρδίτση.

Εν **Κρήτη** : Έν Χανίοις, Ηρακλείω και Ρεθύμνω.

Εν **Τουρκία** : Έν Κων/πόλει, (Υποκατάστημα έ Γαλατξ μετά Πρακτορείου έν Σταμπούλ), Άμισώ, Τραπεζοῦντι, Κερασούντι, Πάφω, Σιύρνη, Χίω, Μερσίνη, Άδάνοις, Ταρσώ, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ξάνθη, Δεδεαγάτς και Ίωαν, νίνοις.

Εν **Αιγύπτω** : Έν Άλεξανδρείη (μετά παρορτήματος έν τή συνοικία Midan), Καίρω (μετά παραρτήματος έν τή συνοικία Mousky), Ζαγαζίκιω, Μανσούρα, Μίτ-Γκίμεσρ Τάντα και Μπενί-Σουέφ.

Εν **Λονδίνο**, (No. 22 Fenchurch Street), έν Άμβούργω (Domhof, Mönckebergstrasse 18), έν Λεμψόδφ (Κύπρου), έν Λιμένι-Βαθέος (Σάμου), έν Χαρτούμ και έν Λιμένι-Σουδάν (Σουδάν).

Διοικητικόν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ίω. Μπότασης, Αντιπρόεδρος, Κ. Βερούχ Ε. Εμπειρίκος, Ε. Ευγενίδης, Δ. Ζαρίφης, Ι. Ήλιάσχος, Δ. Ή. Ήλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Έμμ. Α. Μπενάκης, Βαρώνας Δε Νεφλίξ, Έμμ. Ροδοκανάκης, Μαρκόσιος Δε Ρεβερωώ, Μιχ. Σαλβάγος Διον. Στεφάνου.

Ό Γενικός Διευθυντής
Z. K. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική

Άθηναϊκή Athenocles

Η Τράπεζα Άθηνών έκτελει πάσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων και συναλλαγτικῶν Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων και ἐμπορευμάτων. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φερτωτικῶν, συναλλαγτικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ. Εκτελεῖ χρηματοπιστικὰς ἐντολάς, Ἐκτελεῖ πιστωτικὰς ἐπιστολάς και τηλεγραφικὰς, ἐντολάς πληρωμῶν έν τε τῶ ἐσωτερικῶ και τῶ ἐξωτερικῶ. Άνοιγει τρέχοντας λισμούς ἡγγυημένους, Δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων και ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίην εὐνοϊκοῦ διασινών.

BANQUE D'ATHÈNES

SOCIÉTÉ ANONYME

Capital entièrement versé dr. 60,000,000

Réserves dr. 10,480,000

SIEGE SOCIAL : ATHÈNES

SUCCESSALES :

En **Grèce**: Le Pirée, Patras, Syra, Calamata, Tripolitza, Volo et Larissa, Agrinion et Carditsa.

En **Crète**: La Canée, Gandie et Retymno.

En **Turquie** : Constantinople (Successale à Galata avec Agence à Stamboul), Samsoun, Trébizonde, Kérassunde, Bafra, Smyrne, Chio, Mersine, Adana, Tarsous, Salonique, Serrès, Cavalla, Xanthi, Dédağatch et Jannina.

En **Egypte** : Alexandrie (avec bureau annexe dans le quartier Midan), Le Caire (avec bureau annexe dans le quartier du Mousky), Zagazig, Mansourah, Mit-Hamr, Tantah et Beni-Souef.

A **Londres**: (No 22 Fenchurch street), à **Hambourg** Domhof, Möncke-pergstrasse 18), à **Limassol** (Chypre), à **Port-Bathy** (Samos) et à **Khartoum** et à **Port-Soudan** (Soudan).

Balance au 18)31 Mars 1913

ACTIF

DISPONIBILITES :

Expéc. en Caisse et dans les Banq. 11604636.73 Drs.
Dans les banques en Europe et traités sur l'Étranger 7715622.— 1932025.73

Portefeuille-Écomptes et Avances s/effets 17961760.58

AVANCES SUR GARANTIES :

par titres 58051998.38

» marchandises et autres garanties 68956273.73

» premières hypothèques 9481135.41 136492427.52

Comptes courants débiteurs 19400996.33

Rentes, Fonds d'États Obligat. 17667429.48

Port-fuille-Titres et coupons 8958544.48 26625973.96

Participations financières 2539950.05

Immeubles 7544092.40

Mobilier, installations, coffres-forts etc. 1297278.94

Dr. 231182088.51

PASSIF

Drs

Capital entièrement versé 60000000 —

Comptes de dépôts a vue l'r. 25807509.71

» » a échéance » 46884533.07

» » » de long. » 27106432.64

Caisse d'épargne » 14039116.73 113837592.15

Comptes courants créditeurs 24179959.48

Comptes à l'Étranger 27089363.—

Comptes provisoires et divers 5775173.88

Dr. 231182088.51

Le Directeur Général

Z. C. MATSAS

L'Inspecteur Général

Ph. E. Economou

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησίαι δια τήν Έλλάδα . . . Δρ. 10.—

» Έξωτερικοῦ . . . Φρ. 10.—

Άγγελιαὶ ὁ στίχος . . . » 1.—

Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα και χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :

Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς

Ἐποστολοῦ Παύλου 39 Ἀθήνας.

Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»

Rue de l'Apôtre Paul 39 Athènes.

ΤΟ ΙΑ'. ΣΙΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ,

Ἀπὸ 2—9 Σεπτεμβρίου (ε. ν.)

Περὶ τοὺς 600 ἀντιπροσώπους ἐξ ἔλου τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου συνήλθον τὴν Τρίτην πρωτὶ 2 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) εἰς τὴν αἵθουσαν Αἰκατερίνην ἢ ὅποιον δύναται νὰ περιλάβῃ 4000 θεατάς. Ἄλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν συνελθόντων, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων, σιωνιστῶν τῆς τε Αὐστρίας καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ὑπῆρξεν πολὺ μεγαλειότερος, περὶ τοὺς 6000. Ἡ αἵθουσα ἦτο ἀσφυκτικῶς γεμάτη, ὠραιότατα δὲ κοσμημένη με σιωνικὰς σημαίας καὶ ἀσημάτα τοῦ Δαβὶδ Μπγκέν Δαβὶδ. Οἱ πλεῖστοι τῶν παρισταμένων φέρουσι φράκον καὶ ψηλὸν καπέλλο ἀλλὰ διακρίνονται καὶ πολλὰ ἀκαφτὰ τῶν Ἑβραίων Γαλλικὰς καὶ περιβολὰι κοζάκων με σπαθῆν τῶν ἀρειμανίων Ἑβραίων τοῦ Καυκάσου. Ὅλαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ, ἔλων τῶν χωρῶν καὶ ἔλων τῶν κλιμάτων διακρίνονται ἐκεῖ. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξάισιον. Μόνος ὁ Σιωνισμὸς κατῶρθωσε, ἀπὸ διςχίλια ἔτη, διὰ τῆς μαγικῆς του ράβδου νὰ συνενώσῃ εἰς τὸ αὐτὸ τὰ διεσπαρμένα τέκνα τοῦ Ἰσραήλ. Λέγουσιν οἱ Ραββῖνοι, ὅτι ἡ ἔλευσις τοῦ Μεσσία τοῦ Αὐτρωτοῦ τοῦ Ἰσραήλ, προαγγέλλεται διὰ θαυμάτων. Ποῖον μεγαλειότερον θαῦμα αὐτοῦ τούτου τοῦ Σιωνικοῦ Συνεδρίου; Ἐτερον θαῦμα: πολλοὶ ὀμιλοῦν Ἑβραϊκά, με τὴν εὐχέρειαν καὶ τὸν πλοῦτον τῆς φρασεολογίας μιᾶς νεωτέρας γλώσσης. Ἡ Ἑβραϊκὴ γλῶσσα ἀνεστήθη! χιλιάδες ἄνθρωποι ὀμιλοῦν καὶ σκέπτονται Ἑβραϊστί.

Τὸ Συνεδρίον ἀνοίγει ὁ πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σιωνισμοῦ, Δρ. Ὁθαν Βάρβουργ καθηγῆτης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Ὁταν ὁ καθ. Βάρβουργ ἐφάνη ἐπὶ τοῦ βήματος ἠκούσθησαν ἀπὸ ὅλα

τὰ ἐδώλια ἐνθουσιώδη ἄ' Ἐδάδ! (οὐρά, ζήτω). Ὁ λόγος τοῦ Βάρβουργ ὑπῆρξε θαυμάσιος. Ἐῖπεν ὅτι τὸ φετεινὸν Συνεδρίον ἐνέχει ἰδιάζουσαν σημασίαν διότι γίνεται ἐν Βιέννῃ, εἰς τὴν πόλιν ὅπου ὁ μέγας καὶ ἀθάνατος δημιουργὸς τοῦ κινήματός μας Θεόδωρος Χέρτολ ἐκήρυξε τὸν λόγον τῆς ἐθνικῆς μας ἀναστάσεως. (Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι σηκώνονται ὄρθιοι). Με τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ προφητικὸν του πνεῦμα ἠδυνήθη ὁ μέγας οὗτος πρόδρομος νὰ ἀφυπνίσῃ ἐκ νέου τὴν πολλῶν χλιετηρίδων ἐλπίδα τῆς Σιών ἐν τῶ μέσῳ τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ἐκ τῆς ἐλπίδος ταύτης, ἢ ὅποια εὕρισκετο ἐν ληθαργίᾳ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑβραίων, κατῶρθωσε νὰ δημιουργήσῃ με τὸ ἐγερτήριο του κήρυγμα μίαν ὀργάνωσιν ἢ ὅποια σήμερον συνδέει τοὺς Ἑβραίους τῆς Οἰκουμένης ὅλης. . .

Ἐτερον ὄνομα πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα εὐγνωμόνως. Τὸ ὄνομα τοῦ Πέρετς Σμολένσκη ἐνός τῶν μεγάλων διδασκάλων τῆς ἐθνικῆς μας γλώσσης. Ὁ Σμολένσκης ἠγωνίζετο ἐδὼ ἐν Βιέννῃ, καὶ πρὸ τοῦ ἡμετέρου κινήματος, διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν χώραν μας. . . Ἐνταῦθα ἐν Βιέννῃ εἶμεθα πλησίον τῶν ὁμάδων τοῦ λαοῦ μας τῶν στενόντων ὑπὸ φοβερὰν δουλείαν. Ἐνταῦθα αἰσθάνεται ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ὁλόκληρον τὴν τραγικότητα τῶν χωρῶν πατρίδα ἀδελφῶν μας. Αἰ σκοτεινὰ σκιαὶ τοῦ σιωνηλοῦ Ἑβραϊκοῦ πόνου, ἢ ἀφόρητος ζωὴ ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν βαρύνουν ὡς ἐφιάλης εἰς τὸ Συνεδρίον τοῦτο. Ἄλλ' οὗτοι δὲν παράγουσι πλέον ἐν ἡμῖν τὴν πελιδνὴν μελαγχολίαν καὶ τὴν ἀπελπίσιν, ἀλλὰ μᾶλλον κινητήριον δύναμιν μεγάλῃς ἐντάσεως, διότι διὰ μέσου τῶν ὀνειρῶν τοῦ Σιωνισμοῦ διανοίγονται ἐκτενεῖς ὀρίζοντες καὶ ὑψηλοὶ σκοποί. . . . Ὅτι ἡμεῖς ζητοῦμεν εἰς Παλαιστίνην διὰ τὴν εὐήμεριαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἀποτελεῖ ἐν αὐτῷ μέρος σπουδαῖον τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα ὁ ῥήτωρ ὀμίλησε περὶ τοῦ προγράμματος τῆς Βασιλείας διακρίνων τρεῖς πε-

ριόδους του Σιωνικού κινήματος. Κατά την πρώτην περίοδον ή Σιωνική οργάνωσις αφιερωμένη εις τὸ μέγα ἰδανικὸν τῆς λυτρώσεως τῆς φυλῆς ἀντεπολιτεύετο πᾶσαν πρακτικὴν ἐργασίαν ἐν Παλαιστίνῃ. Κατά τὴν δευτέραν περίοδον, ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖα πρακτικὰ τινὰ μέτρα πρὸς καθυστάσιν τῶν ἀνυπομόνων, ἵνα ἀποκτήσωμεν δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου νέους ὀπαδοὺς. Ἡ τρίτη περίοδος εἶναι ἡ σημερινή μετὰ τὴν νέαν ἐξέλεξιν περὶ τῆς σημασίας τοῦ Σιωνισμοῦ. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς σημερινῆς περιόδου πολιτικὸς καὶ πρακτικὸς Σιωνισμὸς πρέπει νὰ βραίνωσιν παρὰλλήλως. Τὸ πρακτικὸν ἔργον, δὲν εἶναι ἀντίθετον, ἀλλ' ἀποτελεῖ μέρος τοῦ πολιτικοῦ Σιωνισμοῦ. Ἡ ἐνίσχυσις καὶ διοργανώσις τοῦ **Ἑβραϊκοῦ βίου ἐν Παλαιστίνῃ** ἀποτελεῖ ἐν ταυτῷ πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν Σιωνισμὸν. Παρὰλλήλως πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, ἡμεῖς ἐργαζόμεθα πολιτικῶς ἵνα ἄρωμεν πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκεῖ Ἑβραϊκὴν μετανάστευσιν καὶ ἀποκτήσωμεν εὐρύτατα δικαιώματα πρὸς ἀγορὰν γαιῶν δι' ἀποικισμὸν. Πρὸς τοῦτο ἐργαζόμεθα νὰ πείσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς ἐπιστήμους κύκλους τῆς Τουρκίας περὶ τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ χαρακτῆρος τοῦ κινήματός μας. Καὶ ἔχομεν τὴν ἰκανοποίησιν νὰ κηρύξωμεν ὅτι ἐρρίψαμεν κάτω πολλὰς προλήψεις αἱ ὁποῖαι ἐκώλυον τὸ ἔργον μας καὶ ὅτι τὸ ἔργον μας ἐκτιμᾶται ἤδη καλλίτερον.

Καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι μετὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου μας ἡ ἀναγνώρισις αὐτοῦ θὰ γείνη εὐρυτέρα, καὶ ὅτι πᾶν κώλυμα κατὰ τοῦ ἔργου μας θέλει ὑπερικήθη. Ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀναγεννηθῇ, πρὸς τοῦτο δὲ δεόν νὰ ἐκμεταλλεύηται τὰ ἐντόπια μέσα, νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ νὰ προσελκύῃ ξένα κεφάλαια καὶ φῶτα. Τὸ δὲ ἔργον μας δὲν συνεισφέρει, ὡς ἐκ τούτου μεγάλην συμβολὴν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Τουρκίας; Προσέτι αἱ ἤδη λαμπραὶ ἐπιτυχίαι μας καὶ αἱ προμηνυόμεναι θὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν φιλικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ. Διότι πᾶσαι αἱ βελτιώσεις αἱ ὑφ' ἡμῶν εἰσκαγόμεναι, ὠφελοῦν καὶ τὸν ἀραβικὸν πληθυσμὸν, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ προκύψῃ ἡ ἐναρμόνιος συμβίωσις τῶν δύο τούτων ἐθνικῶν στοιχείων τὸσον στενῶς συνδεδεμένων φυλετικῶς καὶ γλωσσικῶς. Ἄλλ' ἡμεῖς λέγομεν προσέτι ὅτι ἐν τῷ Σιωνικῷ ἡμῶν ἔργῳ αἰσθανόμεθα ἐκυτοὺς ἐν ἀρμονίᾳ μετ' ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, διότι ἐν ταῖς προσπάθειαις ἡμῶν συναισθανόμεθα ἐκυτοὺς εἰς αἰώνιον κοινωνίαν μετὰ

τοὺς μεγαλειτέρους σκαπανεῖς τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ

συμμεριζόμενοι μετ' αὐτοὺς τὴν αὐτὴν ὑπέροχον ἀποστολήν, ἐπιδιώκοντες τοὺς αὐτοὺς εὐγενεῖς

σκοποὺς εἰρήνης καὶ κοινωνικῆς προόδου. Εἴμεθα ὡς ἐκ τούτου πεπεισμένοι, ὅτι ἕκαστον Κράτος καὶ ἕκαστον ἔθνος βλέπει τὸ ἔργον μας μετ' εὐνοίας τὸσον μᾶλλον καθόσον πολλὰ Κράτη ἔχουν ἄμεσον ὕλικὸν ἢ ἠθικὸν συμφέρον νὰ ἴδωσιν τὴν Ἀνατολήν ἀποβαίνουσαν ἕπαξ ἀκόμη κέντρον ἀκμάζοντος πολιτισμοῦ. Ἐλάβομεν ἀπὸ πολλὰς ὑψηλὰς καὶ σεβαστὰς σφίρας ἐκφράσεις εὐκρινεῖς ἐπιδοκιμασίας, ἀλλ' αὗται δὲν μας ἀρκούσιν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τὰς πλατωνικὰς συμπαθείας μετατρέπομένας εἰς πρακτικὴν συνδρομήν. Καταγινώμεθα ἀπαύστως εἰς τὸ νὰ προάγωμεν καὶ ἀναπτύξωμεν τὰς σχέσεις μας μετὰ διάφορα πολιτικὰ κέντρα. Ἡμεῖς θεωροῦμεν ταύτην ὡς κατ' ἐξοχὴν σπουδαίαν ἐντολήν διὰ τὴν ὁποίαν ἀφιερώνομεν πολὺν χρόνον καὶ κόπους. Ἄλλ' ἀναγνωρίζομεν ἐνταυτῷ ὅτι ἡ ἰκανότης τοῦ διπλωμάτου καὶ ἡ τέχνη τῆς διαλεκτικῆς δὲν εἶναι τὰ μόνα μέσα τὰ ὁποῖα ἄγουσιν εἰς τὴν ἐπιτεύξιν τῆς αὐτονομίας μας. Ἴνα προβάλωμεν δικαίωμα πρὸς συνδρομήν καὶ προστασίαν, πρέπει νὰ ἔχωμεν τι ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ ὅποσον θὰ δύναται νὰ τύχῃ συνδρομῆς καὶ προστασίας. Ἐχομεν ἤδη τὸ σπέρμα τὸ ὅποσον χρῆζει ἐπιμελοῦς καλλιέργειας καὶ πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀναπτύξεως. Τὸ Παλαιστινιακὸν ἔργον μας, ἐπομένως, δὲν εἶναι ἀπλῶς παράγων ἰσάζιος τοῦ πολιτικοῦ μας ἔργου, ἀλλ' εἶναι ὁ ἀναγκαῖος πρόδρομος τῶν πολιτικῶν μας προσπαθειῶν. Ἡ πολιτεία μας ἄρα πρόκειται ὡς ἀνοικτὸν βιβλίον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου. Ὁ Σιωνισμὸς διήλθε διὰ τοῦ σταδίου ὅλων τῶν μεγάλων κινήματων. Ἀπὸ τὰς γενικὰς ιδέας πρὸς τὸν σκοπὸν. Ὁ Σιωνισμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς λεπτομεροῦς δράσεως ἢ ὁποῖα ὀδηγεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν. Μετὰ ἄλλα λόγια ὁ Σιωνισμὸς ἐπέγραψε τὸ στάδιον τοῦ προγράμματος καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον. Τὸ στάδιον τοῦτο δὲν παρέχει συγχινήσεις καὶ ἐνθουσιασμούς, ἀλλ' εἰς τοῦτο ἔγκειται ἀκριβῶς ἡ ἀξία του. Ἐκτὸς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἔχομεν ἀνάγκην σταθερότητος, σιδηρᾶς ἀντοχῆς καὶ

ἀκουράστου πνεύματος αὐτοθυσίας

πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου μας ἐν Παλαιστίνῃ. Ὁ ρήτωρ περιγράφει ἐνταῦθα τὸ ἔργον ἐν Παλαιστίνῃ. Πρώτιστον εἶναι τὸ ἔργον τὸ γεωργικόν. Ἡ μετατανάστευσις τῶν Ἰεμενιτῶν ἔφερεν εἰς τὴν χώραν παράγοντα γεωργικὸν μεγίστης ἀξίας. Τὸ κίνημα «Ἀγούτσα» (ἀγορὰ γαιῶν ἐκ μέρους ἰδιωτῶν διακριθόντων ἐκτὸς τῆς Παλαιστίνης) εἶναι πρακτικὴ ἐπιτυχία προσφάτου ἰδρύσεως. Ἡ «Ἐταιρία διὰ τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Παλαιστίνης» εἶναι ὄργανον σπουδαῖον διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν διανομὴν γαιῶν. Ἐἰς τὴν Ἐταιρίαν ταύτην ἔρχονται ἀρωγοὶ αἱ ἡμέτεροι Τράπεζαι καὶ τὸ

ΔΑΒΙΔ ΒΟΛΦΣΟΝ

Ὁ ἐκλεγείς Πρόεδρος τοῦ 14ου Σιωνικοῦ συνεδρίου.

ΟΘΩΝ ΒΑΡΒΟΥΡΓ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου πρόεδρος τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως.

«Ἐθνικὸν Κεφάλαιον.» Ἡ προαγωγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ συμβάλλουσι εἰς τοῦτο μέγας καὶ αἱ ἡμέτεροι Τράπεζαι. Ἡ «Μπετσאלὲλ» Σχολὴ τεχνικῆς βιομηχανίας καὶ ἡ «Ὁργάνωσις τῶν Ἑβραϊδῶν κυριῶν» ἡ συμβάλλουσα σπουδαίως εἰς τὴν γυναικείαν ἐργασίαν ἐν Παλαιστίνῃ, δίδουν ὁσημέρῃ μεγαλειτέραν ἐντασιν εἰς τὴν δράσιν των. Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ οργάνωσις τῶν Ἑβραίων διδασκάλων «Μερκάξ Ἀμορήμ» καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν γλωσσικὸν Ἰνστιτοῦτον «Βάαδ Ἀλασόν» ἀφιερῶνται μετὰ ἀγάπην καὶ αὐταπαρνήσιν εἰς σπουδαίας ἐθνικὰς ἐντολάς. Ζήτημα πρωτίστης ἀνάγκης, ἡ ἐξυγίανσις τῆς Παλαιστίνης, εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ «Διεθνoῦς Ὑγιεινοῦ Γραφείου» τοῦ ὁποῖου συμμετέχουν Σιωνισταὶ καθὼς ὁ Νάθων Στράους, καὶ τοῦ «Συνεταιρισμοῦ ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων Ἑβραίων.» Ὅλοι αἱ ἐπιστημονικαὶ αὗται Ἐταιρίαι κεῖνται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἡμετέρου «Παλαιστινιακοῦ Γραφείου.» Εὐτυχῶς ὁ προϋπολογισμὸς μας εὐρίσκειται πάντοτε ἐν ἰσοζυγίῳ. Εἰς τὸ Συνέδριον ἐναπόκειται νὰ μελετήσῃ τὰ μέσα πρὸς ἐπιμεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀποικιακοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου ἐν Παλαιστίνῃ. Ἐτερον μέλημα τοῦ Συνεδρίου θέλει εἶναι ἡ ἰδρυσις ἐνὸς Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου ἐν Παλαιστίνῃ. Μετὰ τὴν πραγμάτωσιν τοιοῦτου σχεδίου, ἐν κέντρον γενικῆς καὶ Ἑβραϊκῆς ἐπιστήμης θέλει ἰδρυθῆ εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν καὶ τὴν σεβασμιωτέραν

πόλιν τοῦ Κόσμου, ἐν Ἱερουσαλήμ. (Ἐπευφημία ἐνθουσιώδεις ἀπὸ ὅλα τὰ ἐδάδια).

Διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων Συνεδρίων ἀφιερῶσαμεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν μας εἰς τὴν Σιωνικὴν προπαγάνδαν. Αἱ προσπάθειαι μας ἔτειναν εἰς τὸ νὰ διαδώσωμεν ἀνά ὅλοκληρον τὸν κόσμον πληροφορίας περὶ Σιωνισμοῦ. Τὸ ἔργον μας τοῦτο ὑπῆρξεν καρποφόρον καὶ ἡ ἐπιτυχία μας μᾶς δίδει μεγάλας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Παντοῦ παρατηρεῖται πρόοδος. Εἰς ὅλα τὰ κέντρα ἰσχυραὶ νέαι δυνάμεις ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, καὶ παράγοντες πολλὰ ὑποσχόμενοι ἐπέληφθησαν Σιωνικῆς δράσεως. Τὸ ἔργον μας ἐστρατολόγησε νέους ὀπαδοὺς. Ἄνευ ὑπερβολῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Σιωνισμὸς κεῖται σήμερον εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν ὅλων τῶν Ἑβραϊκῶν συμφερόντων. Εἰς τινὰς ὁ Σιωνισμὸς ἐπιδραῖ ἀμέσως καὶ ἐν συνειδήσει ἄλλοι ἔλκονται εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ παραδείγματος: ἄλλοι ἀπεναντίας ἄγονται ἐκ τῆς ἀντισιωνικῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ λάβωσι ὀριστικὴν στάσιν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἰουδαϊκὴ συνειδησίς των κατεπίνγη. **Ἄλλ' ἡ ἰσχυρὰ ἀντιπολίτευσις ἐναντίον τῆς ὁποίας εἴχομεν νὰ παλαίσωμεν κατεπινθή.** . . . .

Ἡ Σιωνικὴ ἰδέα προχωρεῖ θριαμβεύουσα ἀνά τὴν Διάσποράν ἀρροῦσα πᾶσαν ἀμφιβολίαν, συντρίβουσα πᾶσαν ἀντίστασιν. Τὸ Συνέδριον τοῦτο ἀποδεικνύει λίαν φανερῶς τὴν δύναμιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ὑποθέσεώς μας. . . . .

Σεῖς ἀντιπροσωπεύετε τὰς ἐκκτοντάδας καὶ

τάς χιλιάδας αὐτοὶ εἶναι ὑπὸ τὴν ἰσχυρίαν, τοὺς σιωπηλοὺς ἀφιλοκερδεῖς συνεργάτας μας εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐδόθη ἡ εὐχαρίστησις νὰ παρρησιασθῶνται μεταξύ μας. Χαίρομεν δὲ ἰδιαζόντως διότι τόσοι ἀντιπρόσωποι προσῆλθον ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης πρὸς τὴν ὁποίαν τείνει ἡ δράσις μας, τὴν Παλαιστίνην.

Ἡ ἐπιτυχία ἢ στέψη τὰς προσπάθειάς σας διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ μας, διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ εὐδωσίαν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ὑποθέσεώς μας.

(Θορυβώδεις καὶ παρατεταγμένοι ἐπευφημῶντες).

Σ. I. E. Τὸν λόγον τοῦ καθηγητοῦ Βάρβουρ ἐδώσαμεν εἰς ἐκτενεστάτην περίληψιν, διότι ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα τῆς Σιωνικῆς Διευθύνσεως. Λύεται δὲ ἐν αὐτῷ τὸ ζήτημα τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ πρακτικοῦ Σιωνισμοῦ τὸ ὁποῖον ζήτημα ἀπὸ τὴν διαστασιν τοῦ Μάξ Νορδάου, ἤγειρε τὸσον θόρυβον.

Μετὰ τὸν Βάρβουρ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διάσημος δημοσιογράφος Ναχούμ Σοκολώφ μέλος τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως. Ὁμίλησε περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἑβραίων ἐν τῇ Διασπορᾷ, καταστάσεως, οἰκτρᾶς, σκότους, καταθλιπτικῆς διὰ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ὅταν ὁ ρήτωρ ὁμίλησε περὶ τοῦ τωρινοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν Πολωνῶν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων φωνᾶ ἀποδοκιμασίας ἠγέρθησαν ἀπὸ ἐλα τὰ ἐδώλια. Σφοδρότεροι εἶσι ὑπῆρξαν ὅταν ὁ Σοκολώφ ὁμίλησεν περὶ τῆς συκοφαντίας τοῦ αἵματος, τῆς ὁποίας θύμα εἶναι σήμερον ἐν Ρωσίᾳ ὁ δυστυχῆς Μπέιλισ. Θορυβώδεις ἀνακραυγαὶ «Ἐντροπή» ἀντήχησαν εἰς τὴν ἀπέραντον αἴθουσαν.

Ὁ ἀντισημιτισμὸς ὁ σημερινὸς ὁ ἐν Ρωσίᾳ ἀποβλέπει εἰς τὴν καταστροφὴν διὰ τῆς πείνης τοῦ ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ. Κατὰ τῶν τάσεων τούτων ὀφείλομεν ἐννοεῖται νὰ ἀντιδράσωμεν διὰ τῆς ἀλληλεγγύης. Τὴν ἀλληλεγγύην δὲ ταύτην θέλει ἐνισχύσει τὸ κοινὸν ἰδανικόν, ἡ κοινὴ ἐργασία ἐν Παλαιστίνῃ. Τὸ κοινὸν ἰδανικὸν διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Παλαιστίνης θέλει ἐνισχύσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ ἐναντίον τῆς δειλοῦς ἀποστασίας. Μία ἐθνικὴ Ἑβραϊκὴ ἐκπαιδεύσις θέλει καταστήσει τὴν νεολαίαν ὑπερήφανον πρὸς ἐντίμους προσπάθειάς καὶ γενναίως πράξεις. Θέλει προφυλάξει τὸν Ἑβραϊκὸν βίον ἐν τῇ διασπορᾷ ἀπὸ τὴν διχόνοϊαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν.

Ὁ Δρ. Σεμαριὰ Δεβὶν μέλος τῆς Διοικήσεως ὁμίλησεν Ἑβραϊστὶ περὶ τῆς ἀνάγκης Ἑβραϊκῆς ζωῆς ἐν Παλαιστίνῃ. Ἀνέφερε τὸν Βαρωνῶν Ἐδμόνδον Ρότσεϊλδ ὁ ὁποῖος ἱδρυσεν ἐκεῖ ἀποικίας πλήρεις Ἑβραϊκῆς ζωῆς. Ὁμίλησεν περὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν τοῦ Ἑβραίου ἐργάτου ἐν Παλαιστίνῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁποίων ὁ Σιωνισμὸς ἔχει καθήκον νὰ ἐργασθῇ, ἰδρῶν λαϊκᾶς κατοικίας, συνε-

ργατικᾶς ἐταιρίας, ἀγροτικᾶς τραπέζας. Ὁμίλησε μετὰ ταῦτα περὶ τῶν «Σομερήμ» Ἑβραίων φυλάκων, οἱ ὁποῖοι καὶ μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν προσπίπτουν τὰς περιουσίας καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀποίκων, οἰωνεῖ ἀστυνομικὸν σῶμα σημειῶν τὴν ἀφειρηθῆσαν ἀυτονόμου διοργανώσεως τοῦ ἔθνους μας. Πάντα ταῦτα χρονολογοῦνται ἀπὸ μόλις τριακονταετίας καὶ συναισθανόμεθα μετὰ πλήρους ἱκανοποιήσεως ὅτι ἐξήλθομεν ἤδη ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς θεωρίας καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸ τῆς πράξεως.

Προσῆλθον μετὰ ταῦτα: ὁ Δρ. Πόλκ φέρων τὸν χαιρετισμὸν τῶν Βιεννέζων Σιωνιστῶν, ὁ Δρ. Σράϊμπερ δώσας τὸ «εὖ παρέστη» εἰς τὸ Συνέδριον ἐν ὀνόματι τῆς Κοινότητος Βιέννης μιᾶς τῶν μεγαλειότερων τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, εἰπὼν ὅτι εὐχεται εἰς τὸ Συνέδριον γόνιμον ἐργασίαν διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχείαν τῆς Ἑβραϊκῆς ὑποθέσεως. Τέλος ὁμιλεῖ ἐνθουσιωδῶς ἐν ὀνόματι τῆς Ἑβραϊκοῦ Σιωνιστικῆς Κοινότητος ὁ Πρόεδρος Δρ. Λέων Χαΐμ.

Τὴν ἐπαύριον 3 Σεπτεμβρίου πρωίαν ἐξελέγη ὁ Δαβίδ Βόλφσον ὡς πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου. Ὁ Βόλφσον πρῶτον πρόεδρος τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως εὐχαριστεῖ διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἀφιερῶν ὀλίγας λέξεις συγκινητικᾶς εἰς τοὺς κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετίας μεταστάντας μεγάλους Σιωνιστὰς μετὰ τῶν ὁποίων ἀναφέρει ἰδίᾳ τὸν διάσημον ὀφθαλμολόγον Μάνδελσταμ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κιέδελστου. Ἐπειτα δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Δρα Χάντσε ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως κατὰ τὴν διακελευσάσαν διετίαν. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἤκουσεν ἡ ὁμήγουρις ὅτι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐδάφους ἡ Διοίκησις ἀνέλαβε νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβερνήσιν ὅτι ἡ Ἑβραϊκὴ ἀνάπτυξις ἐν Παλαιστίνῃ ἦτο συνδεδεμένη μετὰ τὴν οικονομικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Τουρκίας. Προσέει δὲ νὰ κερδίξῃ τὴν συμπόθειαν τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ προσπάθειά μας κατὰ τὰς δύο διευθύνσεις «ἔχον ἐπιτυχίαν» προσέει εὐχαριστήσας, εἶπεν, εἰς τὸ νὰ πληροφωρηθῶμεν περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν πόθων τοῦ Σιωνισμοῦ τοὺς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Μετὰ ταῦτα ὁ ρήτωρ περιέγραψε τὴν γενομένην πρακτικὴν ἐργασίαν ἐν Παλαιστίνῃ: ἀγορὰν νέων γαιῶν, ἱδρυσιν χωρίων, ὑποστατικῶν, νέων συνοικιῶν εἰς τὰς πόλεις, ἱδρυσιν παντοειδῶν σχολῶν, ἐκδοσιν ἐφημερίδων καὶ διδασκαλικῶν βιβλίων, μαθήματα τελειοποιήσεως διὰ διδασκάλους, ἱδρυσιν ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν, γυμναστικᾶς ἐταιρίας, ἐπιστημονικᾶ Ἴνστιτούτα, διοργανώσεως Κοινοτήτων, τῶν ἀγορῶν δικαιοματῶν ἀυτονομικῆς διοικήσεως διὰ τὰς ἀποικίας κλ. Πάντες ἐξετίμησαν τὴν ἐργασίαν ταύτην, πάντες ἐπέ-

σθησαν ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὁσημέρην ἐντονωτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ παλαιστινικοῦ ἀποικισμοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἀριθμοὶ τινες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Σεικλήμ ἠϋξήσεν κατὰ 30 000. Ἀπὸ 100, 000 περιπέου τῶν παρελθόντων ἐτῶν, φέτος εἰσπραχθήσαν μέχρι τοῦδε 130. 000. Ἐπίσης τὸ Ἑθνικὸν Κεφάλαιον ἀπὸ 500. 000 μάρκας ἐφθασε φέτος εἰς 713. 000. Ἐπίσης τὰ κεφάλαια τῶν Καθηδρῶν μας ἀπὸ Μάρκα 8. 658. 000 ἀνήλθον εἰς 9, 866. 000. Ἐν γένει τὰ ἐτήσια εἰσοδήματά μας ἀνέρονται ἤδη εἰς 2. 000. 000 μάρκας. Τέλος ὁ Δρ. Χάντσε ζητεῖ ἵνα ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ἐν ἀνάγκῃ τῶν Κεφαλαίων τῶν Τραπεζῶν (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνέγνωσε διάφορα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα μετὰ τῶν ὁποίων ἐν τηλεγράφῳ τοῦ Μάξ Νορδάου, χαιρετίζοντος τὸ Συνέδριον τοῦ ὁποῖου πᾶσαι λέξεις θέλει ἡγεῖ συμπαθῶς εἰς τὴν καρδίαν του. Σινιστᾶ, τὸ Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ὅλο πρόγραμμα τοῦ Χέρτσλ, ἐργαζόμενον διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Σιωνικοῦ ἰδανικοῦ, ἵνα ὅταν ἡμέραν τινα ἡ Παλαιστίνη εὐρεθῇ ἐτοίμη νὰ δεχθῇ οἰονδήποτε μέγαν ἀριθμὸν Ἑβραίων, μὴ εὐρεθῶν οὗτοι ἀνέτοιμοι πρὸς τοῦτο. Μετὰ ταῦτα ὁ Νορδάου συνιστᾷ αὐστηρᾶν διαχείρησιν τῶν χρηματικῶν ἱδρυμάτων, τὰ ὅποια, λέγει, μετὰ τῶν κόπων συστηθέντα, δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ ὑφίστανται ἐπιπολιτικὴν διαχείρησιν, ἥτις δύναται νὰ ἀποβῇ ὀλεθρία εἰς τὴν Σιωνικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ἑποῖα δὲν ἔχει ἀνάγκη μόνον θεωρητικῆς ἀλλὰ καὶ πρακτικῆς ὑποστηρίξεως. Τέλος εὐχεται ἵνα τὸ φετινὸν Συνέδριον φέρῃ τὸν Σιωνισμὸν ἐν βῆμα πλησιέστερον πρὸς τὸν μέγαν του σκοπόν.

Ὁ Νάθλν Στράους ἐτηλεγράφησεν ὡς ἑξῆς.

«Ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς εἰς τοὺς ἀδελφούς μου τοῦ Σιωνικοῦ Συνεδρίου! Πολὺ λυποῦμαι ὅτι δὲν εἶμι εἰς κατὰστασιν νὰ εὐρεθῶ μεταξύ αὐτῶν. Εἶθε αἰληφθησόμενοι ἀποφάσεις νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πληρώσουν πᾶσαν Ἑβραϊκὴν καρδίαν ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν μας Ὁ Σιωνισμὸς εἶναι ἡ ἐμφανεστέρη ἐκφρασις τῆς Ἑβραϊκῆς ζωτικότητος τὴν σήμερον, καὶ ἡ κραιοφοροτέρη ὄλησις διὰ τοὺς πόθους του εἰς τὸ μέλλον».

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Νορδάου, τὸ ὁποῖον τινες ἐθεώρουν ὡς ἐνέχον τι δυσπιστίας πρὸς τὴν Διοίκησιν, προκάλει ἐντυπώσιν ἐπιπολιτικὴν ἀλλ' ἐπειράθησαν αἱ μετριοπαθεῖς γνώμαι, νὰ σταλῇ ἀπάντησις εὐχαριστήριος μετὰ τὴν εὐχὴν εἰς προσεχῆς Συνέδριον νὰ παρευρεθῇ καὶ αὐτὸς ὁ Μάξ Νορδάου.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 4 Σεπτεμβρίου ἔγινε συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Δρος

Χάντσε. Ἡ συζήτησις περιστρέφετο εἰς δύο τινά. Περὶ τῆς καθόλου δράσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπόκεινται εἰς χωριστὴν διαχείρησιν τῆς ὁποίας ἕως ἀποτελοῦν μέρος καὶ τινὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ ὅταν μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν καθόλου δράσιν πάντες οἱ ρήτορες ἀνεξαιρέτως ἐξεφράσθησαν ἐνθουσιωδῶς. Περὶ τῆς διαχειρήσεως τῆς Τραπεζῆς ἔλαβε τὸν λόγον αὐτὸς ὁ Βόλφσον ὁ καὶ Πρόεδρος τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀποικιακῆς Τραπεζῆς, ἐναντίον τῆς ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν. Τὸ χρεῖμα τὸ συλλεγὲν μετὰ τοσοῦτων κόπων ἀπὸ τὰ πτωχότερα βελάντια, μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει χρησιμοποιηθῆ μόνον εἰς τραπεζικὴν ἐπιχειρήσιν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μέσον τῆς πολιτικῆς τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ Σιωνικῆς μερίδος. Οἱ λόγοι τοῦ Βόλφσον ἐπροκάλεσαν εἰς τινὰ ἐδώλια θόρυβον καὶ διαμαρτυρίας, καὶ εἰς τινὰ ἐπιδόκιμασίαν. Ἄλλ' ἡ συνεδρίασις μετετέθη εἰς κενεῶνα οὕτως ὥστε ὁ προεδρεύων Δρ. Βοδενχάιμερ ἐκήρυξεν τὴν λήξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Ἐστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐκφράζον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Συνεδρίου. Ἡ Α. Μ. εὐχαρίστησε προφρόνως τὸ Συνέδριον.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Καθὼς ἦτο λογικόν, τὰ δύο ζητήματα, τὸ τῆς δράσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς, ἐχωρίσθησαν.

Κατὰ τὴν παρούσαν δὲ συνεδρίασιν, θεέντος τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης, πάντες οἱ παρευρισκόμενοι ἐψήφησαν πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ εὐχαριστήρια εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σιωνικὴν Διοίκησιν διὰ τὸ κραιοφόρον ἔργον τῆς ἐν γένει, διὰ τε τὴν διοργάνωσιν τὴν πολιτικὴν, τὸν ἀποικισμὸν καὶ τὴν οικονομικὴν διαχείρησιν. Τὸ ζήτημα τῆς Τραπεζῆς ἀνεβλήθη ἵνα συζητηθῇ μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ κ. Ἐρβερτ Μπέντβιτς ἀνέφερεν ὅτι τὸ κεφάλαιον τὸ συλλεγόμενον ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς ἀγορὰν γαιῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐφθασε τὸ 1,000,000 μάρκας.

Συνεδρίασις 6 Σεπτεμβρίου (Σάββατον ἐσπέρας). Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Σαββάτου ἔγινε συνεδρίασις.

Ὁ Δρ. Ρούπιν, πρόεδρος τοῦ Σιωνικοῦ Παλαιστινιακοῦ Γραφείου, ἔκαμε λεπτομερῆ ἐκθεσιν περὶ τοῦ Σιωνικοῦ ἔργου ἐν Παλαιστίνῃ λέγων ὅτι βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ χώρα ἀκμάζει ἐκ νέου ὑπὸ Ἑβραϊκὴν διεύθυνσιν. Τὸ χρεῖμά μας, λέγει, ἀνήκει εἰς τὴν Παλαιστίνην μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ.

Κατά την 7ην Σεπτεμβρίου πρώτων οι Συνεδριάζοντες έπεσεφόθησαν τον τάφον του Χέρτσλ. Περί τους 10,000 συμμετέσχον της ιεράς ταύτης επισκέψεως, σιωνικαί εταιρείαι, επισκέπται, του Συνεδρίου, φοιτηταί, πρόσκοποι, Έταιρείαι Κυριών, γυμναστικά, εργατικά. Της συνοδείας προηγείτο ο Πρόεδρος με τὰ της Διοικητικής Έπιτροπής, Πολλοί έκλειον διαβάνοντες εκ του τάφου. Η ένωσις των Έβραίων φοιτητών του Πανεπιστημίου Βιέννης κατέθεσεν στέφανον δάφνης με τὰ χρώματα των Έταιρειών των. Οι αντιπρόσωποι της Παλαιστίνης έχμηλώσαν τὰς σημαίας διαβάνοντες εκ του τάφου. Η παρέλασις διήρκεσεν δύο ώρας.

Το άπόγευμα έγινεν η γυμναστική έορτή εν «Hohe Warte». Ολοι αί έβραϊκά γυμναστικά Έταιρεία άντεπροσωπεύοντο. Οι λαβόντες μέρος άθληταί άνήρχοντο εις 2500. Οι θεαταί ήσαν 25,000. Η παλαιστρα ήτο κοσμημένη με κυανολεύκους σημαίας έχούσας τὸ Έβραϊκὸν ἔμβλημα. Οι θεαταί ἐζητωκραύγασαν φρενιτιωδῶς ὅταν οἱ Έβραῖοι άθληταί προσέλασαν ὑπὸ τοὺς ήχους τοῦ Έβραϊκοῦ ὕμνου «Ατιδὸν» κρουόμενον ὑπὸ αὐστριακῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς. Μετὰ τήν παρέλασιν ὁ Δρ. Γκραϊφενχάγκεν πρόεδρος της Έπιτροπῆς των Έβραίων άθλητῶν ἐξέφρασε τήν ἐυχαριστήσιν των ὅτι ήδύναντο νὰ παρουσιάσουν ἑνώπιον τοῦ έβραϊκοῦ καὶ μη έβραϊκοῦ κόσμου τὸ δοκίμιον τοῦτο γυμναστικῶν άσκήσεων. Οι θεαταί ἔρχοντο με άνηθ τούς γυμναζόμενους.

Τὸ ἑσπέρας έγινε συνεδρίασις τοῦ Συνεδρίου καὶ μετὰ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ δράσεως, ἐξελέγη ἐπιτροπὴ διὰ τήν προαγωγὴν τοῦ σιωνικοῦ ἔργου ἐν Παλαιστίνῃ ἐκ 40 μελῶν.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 8 Σεπτεμβρίου ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς σιωνικῆς δράσεως ἐν Παλαιστίνῃ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Γαλλίᾳ Κεντρικῆς Σιωνικῆς ἐπιτροπῆς πληροφορεῖ τήν συνελευσιν ὅτι ἡ ὑπογραφή ἢ ἐγκαινισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δρος Ζίππερ δι' ἑν ἄλλο έβραϊκὸν Γυμνάσιον ἐν Παλαιστίνῃ ἀνήλθεν ἤδη εις 100,000.

Ὁ Δρ. Ρούππιν ὠμίλησε δριμύτατα κατὰ των κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεων των διατεινομένων ὅτι τὰ ἀποικιακά ἔργα δὲν διεξάγονται καλῶς. Ὁ ρήτωρ ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη δὲν πρέπει νὰ κριθῆ με τὸ κριτήριον των κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων, διότι ἄλλος εἶναι ὁ σκοπὸς μας. Ἰδρύσαμεν αἶφνης ἀποικίας εις Κηνέρετ καὶ Μπέν Σέμεν διὰ νὰ κάμωμεν καλύτερους ἐργάτας καὶ μελετήσωμεν τὰς νεωτέρας τεχνικὰς μεθόδους. Ἐκ των ἀποικιῶν τούτων προέκυψε μίξ νέᾳ ζωῇ πλήρης ἀμῆς περὶ τὴν λίμνην τῆς Τιβεριάδος, μὰς ἤγαγεν εἰς τὴν ἰδρυσιν των ἀποικιῶν Μερχαβιά, Μιγδάλ καὶ Δαγκανιά καὶ τὴν ἀγροτικὴν σχολὴν διὰ νεά-

νὰ ἀρχίσωμεν με μικρὰ μέσα. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βεύρουτ ἤρχισε τῷ 1883 με 4 καθηγητὰς καὶ 11 φοιτητὰς. Διὰ μίαν ἰατρικὴν Σχολὴν ἀρκοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος 1,240,000 φρ. ἐφ' ἀπαξ καὶ 250,000 ἐτησίως καὶ διὰ Σχολὴν Νομικῆς καὶ οικονομικῶν ἐπιστημῶν ἀρκοῦν 100 χιλ.φρ. καὶ 75000 ἐτησίως. Ἡ διδασκαλία θὰ γίνῃ έβραϊστὶ καὶ ὄχι μόνον διὰ σκοπὸν ἔθνικὸν ἀλλὰ καὶ πρακτικὸν διότι θὰ εἶναι ἡ γλῶσσα ἡ κοινὴ των ἀπανταχοῦ ἐγγραφομένων φοιτητῶν.

10 Σεπτεμβρίου λήξις τοῦ Συνεδρίου έγινεν ἑνθουσιωδῶς. Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου Βόλφσον, ἡ ὁμήγυρις ἐψήφισε παταγῶδῃ διαμαρτηρίαν κατὰ τῆς συκοφαντίας τοῦ αἵματος. Ἡ τοιαύτη διαμαρτηρία ἔχει μεγίστην σημασίαν ὡς γενομένη ἐν τοιαύτῃ ἐπισήμῳ Συνελεύσει ὀλοκλήρου τοῦ Έβραϊκοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἄνωτέρα Διοικητικὴ Έπιτροπὴ ἐξελέγη ἐκ νέου παμψηφεί διὰ τήν προσεχῆ διετίαν τῇ προσθήκῃ τοῦ κ. Τσλένοφ ἐκ Μόσχας.

Ἐψηφίσθη κατ' ἀρχὴν ἑνθουσιωδῶς ἡ ἰδρυσις τοῦ Έβραϊκοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἵνα μελετήσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ Σχέδιον.

Ὁ πρόεδρος Βόλφσον ἀνήγγειλεν ὅτι πρὸ τοῦ διοργανωθῆ τὸ κίνημα ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἔχουν ἤδη συλλεγῆ 400,000 φρ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀποικιακῆς Τραπεζῆς Δρ. Κατσενέλσων παρουσιάσει ἔκθεσιν περὶ τῆς Τραπεζῆς ἡ ὅποια εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ Λαϊκὴ Τράπεζα ὅλου τοῦ κόσμου, διότι ἀριθμεῖ 150.000 μετόχους. Ἡ Τράπεζα ἔχει καταθέσεις ἀνερχομένης εις 10 ἑκατομμύρια καὶ πλέον. Τὸ κεφάλαιον ἀποδίδει 8. 10)ο. τοκομερίδια ἐπλήρωσε 4 1)2 καὶ 4. 3)4 0]ο. ἔχει δύο ὑποκαταστήματα τὴν Ἀγγλο-Παλαιστιανὴν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ τὴν Ἀγγλο-Ἀνατολικὴν εις Κων]πολιν. Ἡ πρώτη εἶναι ὁ μεγαλύτερος παράγων τῆς σιωνικῆς καὶ ἐν γένει τῆς οικονομικῆς δράσεως ἐν Παλαιστίνῃ.

Τέλος ἐψηφίσθη πρότασις δίδουσα πλήρη δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τῆς Τραπεζῆς εις τοὺς Διευθυντὰς αὐτῆς. Ἡ πρότασις αὕτη ψηφισθεῖσα, συνετέλεσε νὰ παρακάμψῃ τὸ Συνέδριον τὴν Σκόπελον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως εις τὴν Σιωνικὴν Διοίκησιν νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς Τραπεζῆς κατὰ βούλησιν, διότι τοῦτο ἤθελε φέρει σχῆσμα εις τὸν Σιωνισμόν. Ἐνῶ με τὴν ψηφισθεῖσαν πρότασιν, ἔμειναν πάντες ἱκανοποιημένοι, ἀφοῦ μετὰ των μελῶν τῆς διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ὑπάρχουν καὶ μέλη τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως. Τέλος μετὰ βραχείαν προσφώνησιν έβραϊστὶ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Μπιάλικ, αἱ ἐργασίαι ἔληξαν ὑπὸ τοὺς ἑνθουσιωδέεις ήχους τοῦ σιωνικοῦ ὕμνου «Ἐλπίς» Ἀτικβά.

Τὸ Έβραϊκὸν Πανεπιστήμιον
Εἰς ἔκτακτον Συνεδρίασιν ὁ Δρ. Βέιζμαν ἐκ Μάγχεστερ ὠμίλησε περὶ τῆς ἰδρύσεως Έβραϊκοῦ Πανεπιστημίου ἐν Παλαιστίνῃ. Ἀνεμνησεν ὅτι ἀπὸ τῷ 1901 ἐροίφη ἡ τοιαύτη ἰδέα, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Χέρτσλ ἔκαμε διαθήματα ἵνα ἐπιτύχῃ παραχωρήσεις τινὰς ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἔνεκεν πολλῶν ἐπιειγόντων ἄλλων ζητημάτων ἡ ἰδέα ἀνεβλήθη. Ἡ ἰδρυσις τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβάλλεται διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ έβραϊκοῦ λαοῦ Τουρκίας τε καὶ Ἀνατολῆς. Διότι τὸ Πανεπιστήμιον θέλει συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τὸ Έβραϊκὸν, Τούρκων καὶ Ἀράβων. Ἐπιβάλλεται δὲ πρὸ παντὸς σήμερον τὸ Πανεπιστήμιον διότι πολλὰ Πανεπιστήμια ἀποκλείουν τοὺς Έβραίους φοιτητὰς. Δυνάμεθα

Συγκεφαλαίωσις

Ἡ σημασία τοῦ Συνεδρίου εἶναι μεγίστη. Ἐνδεκάτην φεβρῶν ὁ Ἰσραήλ διετράνωσεν ἑνώπιον τοῦ Κόσμου ὅτι ἀποτελεῖ «ἔθνος» Αἱ συζητήσεις, αὐταί αἱ διγγωνομίαι εἶναι ἀποδείξεις τρανὴ ζωτικότητος καὶ ἑνδιαφέροντος. Τὸ Συνέδριον διέλυσεν ἐπίσης πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς δράσεως τῆς Σιωνικῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις ἐργάζεται πρακτικῶς καὶ πολιτικῶς. Ἡ δράσις τῆς ἐπεκτείνεται εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὴν σωματικὴν ἄσκησιν εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς χώρας, εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς χρηματικὴν συνδρομὴν των ἀποικίων διὰ των Τραπεζῶν.

Ἡ δράσις τῆς Διοικήσεως δὲν εἶναι ἐπιχειρηματικὴ, εἶναι δράσις ἡ ὅποια σκοπεῖ τὴν ἐπέκτασιν τῆς έβραϊκῆς ἐπιρροῆς ἐν Παλαιστίνῃ. Τέλος διὰ τοῦ Συνεδρίου ἐπετεύχθη ἡ προσεχῆς ἰδρυσις Πανεπιστημίου. Αἱ ληφθεῖσαι δὲ ἀποφάσεις ἐν γένει ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ὁμόνοια ἐπικρατεῖ ἀνὰ τὸν σιωνικὸν κόσμον.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΒΡΑΙΩΝ

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

ὑπὸ ΗΛΙΑ ΖΕΡΒΟΥ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ

(Ὁρκ προηγ. φύλλου.)

Ἐὰν δὲ εἰς τὴν γραφικὴν καὶ τὴν πλαστικὴν δὲν διεκρίθησαν οἱ Έβραῖοι, τοῦτο προήλθεν ἐκ τῆς θρησκείας των, ἦτις οὔτε εἰκόνας, οὔτε ἀγάλματα παρεδέχετο, ὡς ἀντικείμενα παραστάσεως καὶ λατρείας τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος. Εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὁμως ἀνεδείχθησαν λίαν ἔξοχοι, ὡς μαρτυρεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ οἰκοδομηθέντος παρὰ τοῦ Σολομώντος θείου Ναοῦ. Ἐκ τῆς διασωθείσης περιγραφῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἰδρύματος, προκύπτει ἀριθῆλως ὅτι καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς βιομηχανικὰς τέχνας, ἔφθασαν εἰς ἰσὸν βαθμὸν τελειοποιήσεως καὶ πολιτισμοῦ.

Ὁ πολιτισμὸς οὗτος, καίτοι ἴδιος αὐτῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐξαιρετικοῦ θρησκευματος, ἐπέστυρεν ὁμως τὴν προσοχὴν καὶ τὸν σεβασμὸν ὄλων των πολιτισμένων καὶ συγχρόνων ἐθνῶν. Οἱ Ἀθηναῖοι δι' ἐπὶ τούτου ψηφίσματος, ἐξέφρασαν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὸ σέβας καὶ τὴν ἐγγνωμοσύνην των. Οἱ Σπαρτιάται καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀπήτησαν τὴν συμμαχίαν των. Καὶ οἱ Πτολεμαῖοι διεκόσμησαν τὴν βιβλιοθήκην των μετὰ τὰς ἱερὰς ἐκείνων Βίβλους, τὰς ὁποίας ἐθεώρουν

ὡς θησαυρὸν καὶ ἀποθήκην θείας σοφίας. Ἄλλ' ὅτι προπάντων ἐξυψώνει καὶ μεγαλύνει τὸ ἔθνος τῶν Ἑβραίων, εἶναι τὸ εὐκλεές καὶ γόνιμον αὐτοῦ βλάστημα, ὁ χριστιανισμός. Οὗτος καὶ τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς δημιουργοῦ τῶν ὄλων, ὡς ἐκεῖνό παραδέχεται, καὶ τὸ κοσμογονικὸν αὐτοῦ σύστημα, καὶ τὴν θεόπνευστον νομοθεσίαν του, καὶ τὴν ἀγιότητα τῶν προφητῶν του, καὶ τὴν ἱερότητα τῶν παλαιῶν Βιβλίων του· τὸν δὲ Μωσαϊκὸν δεκάλογον θεωρεῖ ὡς τὸ πολυτιμότερον ἐγκόλπιον τῆς χριστιανικῆς θεολογίας καὶ ἠθικῆς. Τὴν πρώτην λοιπὸν αὐτοῦ σύστασιν ὀφείλει ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὸν Ἑβραϊσμόν. Ἡ νέα διαθήκη, ἥτις εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς παλαιᾶς, εἶναι καὶ τὸ μεστέυχον μεταξὺ ἀμφοτέρων.

Ὁ διαχωρισμὸς ὅμως οὗτος, ὅστις διακρίνει τὰς δύο θρησκείας δὲν χορηγεῖ καὶ κἀνένα ἀποχρώντα λόγον, ὅπως διακρίνεται ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλας, ὡς τοιοῦτον ποτὲ δὲν παρέχει καὶ ἡ διάφορος δοξασία μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων. Ἐὰν δὲ οἱ γονεῖς ὀφείλουσαν πάντοτε νὰ ἀγαπῶσι τὰ τέκνα των, ταῦτα ἐξ ἑτέρου μέρους ὀφείλουσαν ὅχι μόνον νὰ ἀνταγαποῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ σέβωνται τοὺς γονεῖς των πρὸς τοὺς ὁποίους χρεωστοῦν τὴν ὑπαρξιν. Οἰαδήποτε δὲ ἤθελον εἶσθαι τυχὸν τῶν γοτέων τὰ λάθη πρὸς τὰ ἴδια τέκνα, οὐδέποτε ταῦτα ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξυβρίζουν, ἢ ὁπωσδήποτε νὰ κακοποιοῦν τοὺς γεννητόρας των, διότι ἂν ὅχι δι' ἄλλο τοῦλάχιστον διὰ τὴν ζωὴν, ὀφείλουσαν εἰς ἐκείνους ἄπειρον εὐγνωμοσύνην. Ἡ φύσις βδελύσσεται πᾶσαν μεταξὺ αὐτῶν ἄσπονδον ἐχθρότητα· ἡ δὲ θεία ἐντολὴ ἐπισφραγίζει τοὺς νόμους τῆς φύσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, ὡς γνήσιος γόνος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ὀφείλει εἰς τοῦτον ἀγάπην, σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην· καὶ τοῦτο μᾶλλον, καθόσον ὁ Ἑβραϊσμός διακρίνεται σήμερον εἰς θεῖον ἀνυψωθῆναι, ἐνῶ ὁ Χριστιανισμὸς διατελεῖ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος του. Ἡ ἰσχὺς ὅμως καὶ τὸ μεγαλεῖόν του δὲν τοῦ παραχωρεῖ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς κακοποιήσεως ἢ περιφρονήσεως, ἀλλ' ἀπεναντίας τοῦ ἐπιβάλλει τὸ ἱερόν καθήκον τῆς περιθάλψεως καὶ τῆς ἀντενεργείας.

Ἡ διαφορὰ τοῦ θρησκευμένου εἶναι ἔργον συνειδήσεως, τοῦ ὁποῖου ὅχι μόνον ἡ φιλοσοφία, ἀλλὰ καὶ ὁ ὀρθὸς Χριστιανισμὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀνοχήν καὶ τὸν σεβασμὸν. Ἡ πίστις δὲν ἐπιβάλλεται διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ μεταβάλλεται διὰ τῆς πειθοῦς. Ἐὰν δὲ ἡ πρὸς αὐτὴν ἐπιμονὴ καὶ σταθερότης εἶναι εἰς τὸν μὲν μία ὑψηλὴ ἀρετὴ, διατί εἰς τὸν ἕτερον καταδικάζεται ὡς ἐν πλημέλημα; Ἄν ὅμως εἰς τοῦτον ὑπάρχει λάθος, ἂς τὸν δικάσῃ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποῖου τὸ λάθος πράττεται, ἀλλ' ὅχι ποτὲ καὶ ὁ χριστιανὸς ἄνθρωπος, πρὸς τὸν ὁποῖον

καὶ τὸ θρησκευμὰ του ἐπαγορεύει νὰ ἀγαπᾷ καὶ αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν του.

Εἶναι δὲ λίαν δυσάρεστον, μάλιστα πολὺ ἀπάνθρωπον καὶ ἀντιχριστιανικόν, νὰ παρατηρῇ τις καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὅτι τὰ ἐντὸς τῶν διαφόρων ἐθνῶν διεσπαρμένα λείψανα τοῦ ἄλλοτε μεγάλου καὶ εὐεργετικοῦ ἔθνους τῶν Ἑβραίων, πρόκεινται εἰσὲν ἀντικείμενα ἕβρεως καὶ καταδιωγμοῦ, διὰ τὸν μόνον λόγον ἔτι προσεβούν διάφορον θρησκείαν, ἐνῶ καί τοι εἰς τοιαύτην θεῖον ἐδοξασμένα, διαπρέπουσιν καὶ κατὰ τὴν παιδείαν, καὶ κατὰ τὰς τέχνας, καὶ συντελοῦν ὄχι ὀλίγον πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁφείλουσαν τέλος πάντων νὰ ἐκλείψωσι τὰ ἄγρια πάθη τοῦ φανατισμοῦ καὶ αἱ χυδαῖαι δεισδαίμονιαι αἰτινες καὶ τὸν αἰῶνά μας κατασχύνουν καὶ τὴν θρησκείαν μας ἐξυβρίζουν. «Ὁ σὺ μισεῖς ἕτέρω μὴ ποιήσης». Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ τεθῆ ὑπεράνω τῶν παθῶν καὶ τῶν προλήψεων. Τὰ δίκαια καὶ τὰ καθήκοντα, ἐχορήγησεν εἰς ὅλους ἡ φύσις κοινά, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδιαίτερων ἐκάστου δοξασιῶν. Εἶναι δὲ καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῶν κοινωτιῶν νὰ καταργηθῇ πᾶν εἶδος ἐίλωτισμοῦ, διότι ἐκεῖνοι μόνον ἐνδιαφέροντι περὶ τῆς προόδου αὐτῶν καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως, ἔσοι συμμερίζονται καὶ τὰ δίκαια, ὡς ὑποβάλλονται καὶ εἰς τὰ καθήκοντα.

Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς καὶ ἰδέας ἐμπνεόμενοι, καὶ ἐκδίδοντες τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημα, ἠθέλαμεν νομίσει ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν κατὰ τι συντελεθῶσαμεν πρὸς ἐξάλειψίν ἀγενῶν παθῶν καὶ ποταπῶν προλήψεων, καὶ ἀνύψωσιν φυλῆς ἀτυχοῦς μὲν σήμερον, ἀλλὰ δικαίως ἀπαιτούσης τὸν σεβασμὸν, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ εὐεργετήματα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

H. Z. ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

ὩΣ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

Ἐπάρχει ἄρα γε ἐξέλιξις εἰς τὸ ψυχολογικὸν πεδίων καθὼς ὑπάρχει εἰς τε τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικόν; Ἐναλογιζόμενος τις τὰς θηρωδίας τὰς βουλγαρικὰς τοῦ τελευταίου πολέμου, πρέπει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ δόσις τοῦ κτηνώδους εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν μετεβλήθη ἀπὸ τρισχιλίων ἐπὶ παραδείγματι ἐτῶν. Ἐναντιορῆτως δὲ εἴκοσι αἰῶνες χριστιανικῆς διδασκαλίας δὲν μετέβαλον τὴν διανοητικότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνικῶν ὄχλων. Ποῦ ἐγκρίνεται τότε ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποῖαν ἐπαγγέλλεται ἡ ἐκ Σιδῶν κηρυχθεῖσα διδασκαλία; Τοῦτο λέ-

γομεν, οὐχὶ ὡς ἐν θριάμβῳ, ἀλλὰ μετὰ λύπης ἐιλκρινούσ, διότι θεωροῦμεν ἀπάσας τὰς θρησκείας ὡς συνεργατίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀτόμου. Ὁ Ἑβραϊσμός δὲ μετὰ συμπαθείας ἰδιαίτερας καὶ μετ' ὑπερηφάνειας προσβλέπει, πρὸς τὰς ἄλλας δύο μεγάλας θρησκείας, ὡς πρὸς θυγατέρας ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ ἐξεληθούσας πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλ' εἶναι ἀναντιρροητὸν ἐπαυλαμβάνομεν, ὅτι ἡ μανταλιτὴ τῶν εἰδωλολατρικῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι μὴ ἐννοοῦντες τὸ ὑψηλὸν νόημα τῆς Μεταλήψεως, ἐστυφάνουν τοὺς Χριστιανούς ὅτι μετεχειρίζοντο αἷμα ἀνθρώπινον, παραμένει ἡ ἰδία. Μὲ τὸ ἐπιβαρυντικὸν μάλιστα κατὰ τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι παύσαντες νὰ εἶναι θύματα μιᾶς ἀποτροπαίου στυγοφαντίας, προσάπτουσι ταύτην ἐναντίον ἄλλων. Ἐναντίων δὲ ποίων; Ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐκείνου ἐξ οὗ ἠρύσθησαν τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶναι τὸ ἐξῆς. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀπολογούμενοι ἐνώπιον τῶν εἰδωλολατρῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιχειρήματά των ὅτι αὐτοί, «ὁ ἐκλεκτὸς λαός», δὲν μετεχειρίζοντο ἀνθρώπινον αἷμα ἐξ αὐτῆς τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῶν Ἑβραίων, ἱερὸν βιβλίον τῶν Χριστιανῶν, ἡ ὁποία Γραφή, ἔλεγον οἱ τότε Χριστιανοί, ἀπαγορεύει τὸν φόνον καὶ τὴν χρῆσιν αἵματος καὶ ἐκ τῶν ζώων ἀκόμη.

Πῶς ἐξηγεῖται τότε, ὅτι τὰ χριστιανικὰ πλήθη, ἐν γνώσει δὲ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στυγοφαντοῦν σήμερον τοὺς Ἑβραίους;

Πῶς ἄλλως ἢ ὅτι ἡ μανταλιτὴ εἶναι ἡ ἰδία, ἡ πρὸ δισχίλιον ἐτῶν; οὕτως ὥστε ἡ κατὰ τῶν Ἑβραίων στυγοφαντία εἶναι ὑπὸ ἀντιεβραϊκῶν προσωπέτων ἢ αὐτῆ ἢ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στυγοφαντία καὶ ἐπομένως ἀντιχριστιανικὴ καὶ βάρβαρος.

Βάρβαρος προπάντων εἶναι ἡ λέξις. Βάρβαρος! ὅτι χειριστὸν δηλαδὴ ἠγεῖ εἰς ἑλληνικὸν οὖς καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ βάρβαρος ἄγνωστος ἢ στυγοφαντία εἰς τὸ καθ'αυτὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον. Πῶς; Ἡ κατὰ τῶν Χριστιανῶν στυγοφαντία περὶ χρησιμοποίησεως ἀνθρώπινου αἵματος, εἴχε λάβει τὴν ἀφετηρίαν καὶ ἀνάπτυξιν εἰς τὸν τότε ρωμαϊκὸν κόσμον. Καὶ ἐκεῖθεν βραδύτερον, σὺν τῇ διαδόσει τοῦ Χριστιανισμοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, μετεδόθη τὸ μόλυσμα τὸ ψυχικὸν ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Οὕτως ὥστε, ἡ σήμερον διάδοσις τῆς στυγοφαντίας κατὰ τῶν Ἑβραίων, ἐὰν λάβωμεν ταύτην ὡς γνώμονα, ὡς θερμομετρον τῆς ψυχικῆς ἐξελίξεως, δὲν ἀποδεικνύει ἐν τῷ ἑλληνικῷ κόσμῳ, μόνον τὴν ἐμμονὴν τῆς αὐτῆς μανταλιτῆς ἀλλὰ καὶ χειροτέρευσιν, ἐπεληθούσαν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ρωμαϊκοῦ κόσμου. Ποῦ δὲ στηρίζεται ἡ στυγοφαντία; Εἶδομεν ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ βᾶσις τοῦ ἐβραϊκοῦ δόγματος, ἐπήρξε τὸ ἐπίσημον δοκουμεντόν διὰ τοῦ ὁποῖου

οἱ πρότεροι Χριστιανοὶ ἀπελογοῦντο ἐνώπιον τῶν εἰδωλολατρῶν. Τὰ λοιπὰ βιβλία τῶν Ἑβραίων, εἶναι σχόλια τῆς Γραφῆς, ἐπομένως ἀδύνατον νὰ ἀντιστρατεύωνται εἰς αὐτὴν, ἔχουν τὰς δὲ πλέον φιλελευθέρους. Τὸ Ταλμούδ λέγει ῥητῶς: «Οἱ εὐσεβεῖς ὄλων τῶν ἐθνῶν, μετέχουσιν ὁμοίως τῆς αἰωνίου μακαριότητος.» Ἐνας ἐθνικὸς εὐπαιδευτος εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Ἰσραὴλ ἀλλ' ἀγραμμάτου; Ἡχθὴ ποτὲ εἰς οἰονδήποτε δόγμα ἢ ἀνοχὴ καὶ τὸ δημοκρατικὸν αἶσθημα τόσον ὑψηλά; Ποῦ στηρίζεται ἐπομένως ἡ κατὰ τῶν Ἑβραίων στυγοφαντία; Ἀπλούστατα εἰς τὸ αὐτὸ μῖσος τῶν ἀγραμμάτων καὶ τῶν βαρβάρων ἐναντίον τῶν κατοχῶν μιᾶς ἀνωτέρας ἠθικῆς διδασκαλίας. Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης βαπτισθέντες σωρηδὸν καὶ διὰ τῆς βίας εἰς τὸν Χριστιανισμὸν δὲν ἔλαβον τὸν καιρὸν νὰ ἐνωτισθῶσι τὰ ὑψηλὰ διδάγματα αὐτοῦ καὶ παραμένουν οἱ ἴδιοι μετὰ δισχίλια ἔτη μὲ μίαν χειροτέρευσιν διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, προελθούσαν ἐκ τῆς Χριστιανικῆς συγχρωτίσεως μὲ ἄλλους βαρβάρους λαοὺς τοῦ ρωμαϊκοῦ κόσμου.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν τῆς πίστεως εἰς τὴν ἀνόητον πρόληψιν τοῦ αἵματος εἶναι, ὡς ἐλέγχεται ἐκ τῆς ἱστορίας, ψυχολογικόν, ὑποκειμενικόν, μὲ ἄλλα λόγια εἶμεθα ἐνώπιον ψυχώσεως, μονίμου ἰδέας, ἀναγομένης εἰς τὴν ψυχιατρικὴν Ὡς ἐκ τούτου δὲ πᾶσα ἀντικειμενικὴ ἀπόδειξις ἀποβαίνει ἐν πλείστοις περιττή. Διὰ τῆς συγχρωτίσεως Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὑπὸ τὴν μητρικὴν αἰγίδα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως, ὅταν πᾶς Ἕλληνας, προσβλέπει εἰς εὐρύτερον ὄριζοντα ἐλευθέρως σκέψεως, θὰ πεισθῇ ὅτι ὁ γείτων του Ἑβραῖος κατ' οὐδὲν διαφέρει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀπεναντίας θὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Ἑβραῖος περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὸν κόσμον τοῦτον, ἀποῦ ὅλη ἡ θρησκεία αὐτοῦ δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἀτελείωτος κανονισμὸς ὑγενῶν διατάξεων πρὸς παράτασιν τῆς γλυκείας ταύτης ζωῆς dulcis vita τοῦ Βιργιλίου, δὲν ἐπερλάθη νὰ βάλῃ εἰς τὸν ὀργανισμὸν του ἀνθρώπινον αἷμα, φορεῖα δηλαδὴ μεταδοτικῶν νόσων.

Ἀπόδειξις ὅτι ἡ πρόληψις τοῦ αἵματος εἶναι ζήτημα ψυχώσεως τῶν μωρῶν, εἶναι ὅτι αὐτοὶ οὗτοι οἱ Ἰεράρχαι τοῦ Ὀρθοδόξου Δόγματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τῆς διατηρούσης τὴν παράδοσιν τῆς διανυγείας τοῦ ἑλληνικοῦ κλασικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ φιλελευθέρου, καὶ τῆς γνωριζούσης ἐκ τῶν πηγῶν τὰ τοῦ ἐβραϊκοῦ δόγματος, πάντοτε καταπολέμησαν τὴν πρόληψιν ταύτην, καὶ ἐὰν δὲν ἐπέτυχον νὰ ἐκκριθῶσιν αὐτὴν πρὸς τιμὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦτο ἀποδοτέον ἴσως εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐδόθη ἡ δέουσα σημασία εἰς τὸ ζήτημα.

Ταῦτα γράφομεν ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ τελευταίου γελοίου ἐπεισοδίου τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐνα κοριτσάκι δὲν εἰσῆλθεν ἐγκαίρως εἰς τὸ σπίτι του

Είχε χάση τὸν δρόμον. Συμβάντα κοινά. Ἄλλ' ὄχι, εἴμεθα εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἐδῶ τὰ παιδιὰ δὲν χάνουν ποτὲ τὸν δρόμον τὸν. Ἔχουν ἰδιαίτερον χάρισμα. Ἐχάθη τὸ κοριτσάκι; Τὸ πῆραν οἱ Ἑβραῖοι διὰ τὸ νὰ πάρουν τὸ αἷμα. Ἔνας ἀξιωματικὸς εἰσήλθε νύκτωρ, ἄνευ ἐνδείξεων, εἰς τὸ σπίτι ἐνδὸς Ἑβραίου διὰ τὸ εὔρη τὸ παιδάκι! Φυσικὰ δὲν τὸ εὔρε. Ἀργότερα εὑρέθη τὸ πλανηθὲν κοριτσάκι εἰς ἄλλο σπίτι Χριστιανοῦ. Τί θὰ συνέβαινε, ἐὰν εἶχεν εὔρη κατὰλύμμα τὸ πλανηθὲν κοριτσάκι εἰς σπίτι Ἑβραϊκό, ἀφοῦ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὑπάρχουν 80.000 Ἑβραῖοι;

Καὶ προβάλλεται ἓνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λυθῆ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ Νόμον. Ἐὰν οἰκογένεια Ἑβραϊκή, εὔρη ἐν καιρῷ νυκτὸς Χριστιανόπαιδα κλαίοντα διότι ἐπλανήθη, τί πρέπει νὰ κάμῃ; Νὰ τὸ φέρει εἰς τὸ σπίτι της, μὲ κίνδυνον νὰ σύρῃ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐπὶ ὅλης τῆς Ἑβραϊκῆς Κοινότητος τὴν κατηγορίαν ὅτι τὸν ἔκλεψαν διὰ τὸν φᾶνε, ὡς ἄλλοι καννίβαλοι τῆς Ἀφρικῆς, ἢ πρέπει νὰ τὸ ἀφήσῃ νὰ πλανᾶται ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰ περαιτέρω;

Νομίζομεν ὅς ἐκ τούτου ὅτι Κυβέρνησις καὶ Κλήρος ὀφείλουν νὰ προσέχουν εἰς τὰς ἐκπλήξεις τοῦ **αἵματηροῦ** τούτου ἀντισημιτισμοῦ. Τοσοῦτον μᾶλλον ὅτι ἐμπορικοὶ ἢ καὶ πολιτικοὶ ἀνταγωνισμοὶ θὰ καταστήσουν πρόχειρον μέσον φαρμάκου εἰς τὰ θολὰ τὴν μοσρὰν ταύτην καὶ ἐρριζωμένην συγκοφανίαν, εἰς χεῖρας ἐπιτηδείων.

Νομίζομεν ὅτι τὸ ἔργον δὲν εἶναι ἀνώτερον μᾶς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλήρου τοῦ φιλελευθέρου καὶ τοῦ πεφωτισμένου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἑβραϊσμός χαίρει ἀμέριστον συμπάθειαν καὶ θανμασμύν.*

Μ. Χ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ

Κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐκ τῆς πόλεως μας ἡ ἐδῶ Ἑβραϊκὴ κοινότης ἐδράξαστο τῆς εὐκαίριας ταύτης ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν ὃν αἰσθάνεται τὸ Ἑβραϊκὸν στοιχεῖον διὰ τὸν ἐλευθερωτὴν του ἥρωα στρατηγόν. Ἐπὶ τούτῳ ἐστῆσε θριαμβευτικὴν ἀψίδα παρὰ τὴν λεωφόρον τῆς Ἀγίας Σοφίας ὅπουθεν διήλθεν ὁ βασιλεὺς μεταβαίνων εἰς τὸν

* Ὁ συντάκτης τῆς Ἰσρ. Ἐπιθεωρ. ἔλαβε τὴν πρώτην ἀγωγὴν του εἰς τὴν οἰκίαν ὀρθοδόξου ἑλληνοσέρβου.

ὁμώνυμον ναόν. Κατὰ τὴν ἐξοδὸν του δὲ διερχόμενος καὶ αὐθις διὰ τῆς ἰδίας ἀψίδος, παρέμειν ἐκεῖ περὶ τὰ δέκα λεπτὰ ἀποθαυμάζων τὰ περίφημα παραπετάσματα καὶ τὰ ἄλλα ὠραία τεχνουργήματα, ὡς ἐξᾴλφκ, μικρὰ στέμματα κτλ. τῆς μεγαλοπρεπεστάτης ἄλλως τε ἀψίδος. Συγκινητικῆ ὑπῆρξεν ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ Ραββῖνοι ἀνέπεμψαν εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ λατρευτοῦ βασιλέως διερχομένου κάτωθεν τῆς Ἰσραηλιτικῆς ἀψίδος. Ὁ βασιλεὺς ἐρράκινετο διαρκῶς ὑπὸ ἀνθέων. Ἀπὸ τὴν παράταξιν δὲν ἔλειψαν οἱ Μακαβαῖοι οὔτε ἡ Μουσικὴ τῆς κοινότητος. Τὴν νύκτα ἡ ἀψὶς ἐφωταγωγῆθη δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων καθὼς καὶ πλεῖστα ἄλλα κέντρα Ἑβραϊκὰ καὶ οἰκίαι. Ἡ ἀψὶς ἔφερε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν Ἑβραϊστὶ καὶ Ἑλληνιστί. «Δόξα καὶ τιμὴ τῷ βασιλεῖ στρατηγῷ Κωνσταντίνῳ ΙΒ' τῷ νικητῆρι τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης. Αὐγούστος 1913».

ΗΛ. Κ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀφάνταστος εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ λίαν δύσκολος εἰς τὴν περιγραφὴν εἶνε ἡ ὑποδοχὴ, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν λεωφόρον Ἀγίας Σοφίας, ὅπου ἰδιαιτέρως συνεκεντρώθη ὁ Ἰσραηλιτικὸς πληθυσμὸς τῆς πόλεως μας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἐξοδὸν τῆς λεωφόρου Ἀγίας Σοφίας ἐστήθη τῇ φροντίδι τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος μία ἀψὶς ἀληθῶς μεγαλοπρεπεστάτη. Τὰ πλευρὰ τῆς ἀψίδος ἦσαν συνδεδεμένα μὲ τὰ ἐθνικὰ χρώματα, βελούδινοι δὲ θυρεοὶ μὲ ἐβραϊκὰς ἐπιγραφὰς προσέδιδον εἰς αὐτὴν ἰδιαίτερον κόσμον.

Εἰς τὸ μέσον ἐκρέματο ἐπιγραφὴ ἑλληνιστί καὶ Ἑβραϊστὶ λέγουσα: «Δόξα καὶ τιμὴ τῷ Βασιλεῖ Στρατηγῷ Κωνσταντίνῳ ΙΒ' τῷ νικητῆρι τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης. Αὐγούστος 1913».

Ἀριστερᾶ τῆς ἀψίδος ἴστατο παρατεταγμένος ὄλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς κλήρος ἀπέναντι δὲ μαθητρίαι τῶν Ἰσραηλιτικῶν σχολῶν μὲ ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν.

Ἄμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Βασιλέως ὄλον τὸ περίξ κατὰ χιλιάδας συσθούμενον πλῆθος καὶ κατὰ μῆκος τῆς λεωφόρου μέχρι τῆς πλατείας Ἀγίας Σοφίας παρατεταγμένον καὶ παρουσιάζον ὅπλα τάγμα στρατοῦ ἐξέσπασεν εἰς βροντῶδεις ζητωκραυγὰς. Ὅλοι αἱ Ἰσραηλιτικαὶ οἰκίαι ἦσαν πλουσιώτατα στολισμέναι καὶ κοσμημέναι μὲ σημαίας καὶ λάβραρα. Ἀπὸ τῶν

Ο ΙΑΤΡΟΣ Ι. ΛΕΥΗΣ

Ἐκ τοῦ «Κήρυκος» Βόλου

Παρειδημεὶ ἐνταῦθα ὁ ἐγκριτος ἱατρὸς τῆς Θεσπίνης κ. Ἰάκωβος Λευῆς, ἀδελφὸς τοῦ τραπεζίτου τῆς πόλεως μας κ. Μ. Σ. Λεβῆ.

Ὁ Ἰάκωβος Λεβῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου προσεφέρθη καὶ εἰργάσθη μετὰ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰ διάφορα Ἑλληνικὰ νοσοκομεῖα τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης προσφέροντας ἐπιστημονικὰ του φῶτα καὶ περιθάλπων τοὺς ἐνδύξους τραυματίας τοῦ ἀγώνος μας.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Λεβῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς του προσεβλήθη ὑπὸ σοβαρᾶς ἀσθενείας ἐκ τῆς ὁποίας εὐτυχῶς διεσώθη διὰ τὴν ἐξαιρέτικὴν τὴν ὑψηλὸν ἔργον του.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερος ἡ δρασὶς τοῦ μεγάλου μέρους τῶν ἐν Ἡπειρῷ Ἰσραηλιτῶν οἵτινες ἅμα τῇ ἀπελευθέρωσει τῶν χωρῶν τούτων ἐπέδειξαν ἀληθῆ αἰσθημὰ φιλελληνισμοῦ καὶ παντοιοτρόπως ἐβοήθησαν τὸ ἔργον τοῦ στρατοῦ μας ἐξυπηρετοῦντες οὕτω τὸ ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου.

Σ. Ι. Ε. Ὁ Δρ. Ἰάκωβος Λευῆς διπλοματοῦχος τῶν Περσιῶν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ἱατρῶν Θεσσαλονίκης ἀπετέλει μέρος τῆς κατὰ Φεβρουάριον παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον Ἐπιτροπῆς ἵνα ἐκφράσῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν τῶν περιελθόντων ὑπὸ τὴν φιλελεύθερον ἑλληνικὴν διοίκησιν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν Συναγωγὴν ὅπου ἐμελλε νὰ ψαλῆ δοξολογία. Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς Συναγωγῆς εἶχον στρωθῆ πολυτιμώτατοι τάπητες. Εἰς τὸ ἱερὸν τῆς συναγωγῆς θρόνος εἶχε στηθῆ διὰ τὸν βασιλέα καὶ ἕτερος διὰ τὸν Διάδοχον. Ἀμέσως ἤρχισεν ἡ τελετὴ ψαλείσης δεήσεως. Κατόπιν ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου τῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἐνώσεως κ. Μπασιάν ὠμίλησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος γαλλιστί καὶ εἶπε:

«Μεγαλειότατε! Ὁ Ἰσραηλιτικὸς πληθυσμὸς τῆς Καβάλλας ἀπευθύνει πρὸς τὴν Ὑμετέρα Μεγαλειότητα τὸ ὡς «εὐπαρέστητε». Ἡ Κοινότης μας δοξάζει τὸν Παντοδύναμον διὰ

παραθύρων καὶ ἐξωστῶν τῶν οἰκῶν κυρία καὶ δεσποινίδες Ἰσραηλιτίδες ἐξέσπασαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας σείουσιν σημαίας καὶ χειροκροτοῦσαι τὰ δὲ «Ζήτω» αὐτῶν ἐδόνουν τὴν περίξ ἀτμόσφαιραν.

Τὰ βασιλικὰ αὐτοκίνητα βραδέως βραίνοντα φθάνουσι πρὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἐν ᾧ ἡ παρατεταγμένη φρουρὰ καὶ ἡ χωροφυλακὴ παρουσιάζουσιν ὅπλα ὁ δὲ λαὸς ἐξᾴλλος ζητωκραυάζει καὶ ἐπευφημεῖ.

Κ. Π.—ΔΗΣ

Ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος τῆς ὁποίας ὁ πρόεδρος Μωνάκον προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς.

«Μεγαλειότατε. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ κοινότης Θεσσαλονίκης ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας προσφονῶ, εἶνε εὐτυχῆς ἐκφράζουσα εἰς τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα τὴν μεγάλην χαρὰν ἣν αἰσθάνεται κατὰ ταύτην τὴν εὐτυχῆς δι' ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἡμέραν. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ κοινότης εἶνε εὐτυχῆς συμμετέχουσα ὁλοψύχως τὴν ὠραίαν ἑορτὴν τὴν διδομένην πρὸς τιμὴν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος διὰ τὰς νίκας τῶν Στρατιῶν αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ἐπωφελεῖ εἰρήνην τὴν ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατῶν τῆς. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ κοινότης λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ συγχαρῆ τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα καὶ νὰ παρακαλέσῃ αὐτὴν ὅπως ἀκρυστουμένη δεχθῆ αὐτὰ ὡς φέρον θαυμασμῶ καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν προσφιλεῖ καὶ σεβαστὸν ἀρχηγὸν τῆς εὐγενοῦς Ἑλλάδος.»

Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν διὰ τὰς εὐχὰς.

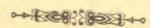
Κατόπιν ἡ 13ετις κορασις Μαίη Σαλιτιέλ, θυγάτηρ τοῦ Ἰσραηλίτου ἐμπόρου Νίκου Σαλιτιέλ προσέφερεν εἰς τὸν Βασιλέα ἀνθοδέσμην, προσφωνήσασα τὸν Βασιλέα ὡς ἐξῆς.

«Σήμερον μόνον ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὲς ἐβδομάδες φόβου μὲ ἄφησεν ἡ μητέρα μου ἐλευθερὰν διὰ τὸν τρέξω εἰς τοὺς κήπους καὶ νὰ μαζεύσω λουλούδια, διότι ὁ κλάος μας βασιλεὺς ἠσύχασε περὶ τὸν κόσμον καὶ ἔδωκε τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐμάζευσεν αὐτὰ τὰ πρῶτα λουλούδια τῆς ἐλευθερίας δι' Ἐκεῖνον τοῦ μᾶς ἐλευθερώσει. Καὶ μοῦ εἶπεν ἡ μητέρα ἀκόμη ὡς ποῦ θὰ ζῶ νὰ περκαλῶ τὸ Θεὸν νὰ χαρίζῃ σὸ δοξασμένον Βασιλέα τοῦ μᾶς ἀγαπᾶ καὶ μᾶς προστατεύει». (Ἐκ τῆς «Πατρίδος».)

Σ. Ι. Ε. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Μάριον Μοντιάνον τὸν προσφωνήσαντα αὐτὸν ἐν ὀνόματι τῶν Ἰσραηλιτῶν προσέθηκεν ὅτι οὐδεμία διάκρισις θὰ κάμῃ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰσραηλιτῶν».

τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, ἅτινα διηύθυνε μετὰ τσακίτης δεξιότητος ἡ Υ. Μεγαλειότης, εἰς ἣν δικαίως ὀλόκληρος ὁ κόσμος ἀπένευθε τὸν τίτλον «Βασιλεὺς Νικητῆς». Πρακτικῶς τὸν Ἰσραηλῆα ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀναδειχθῆ ἕκ τοῦ μικροῦ καὶ νικηφόρου πολέμου διὰ τῆς ἐργασίας, τῆς παιδείας καὶ πρὸ πάντων τῆς ὁμοιοῦς καὶ δικτηρήσει πάντοτε τὴν ἔνδοξόν της θέσιν μετὰ τῶν ἔθνων. Βεβαιωθήτε, Μεγαλειότης, ὅτι ὁ Ἰσραηλιτικὸς πληθυσμὸς τῆς Κεβλάκης θὰ ἐργασθῆ καὶ αὐτὸς μετριοφρόνως καὶ σιωπηρῶς, ἀλλ' εἰλικρινῶς. Ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Υ. Μεγαλειότητα τὰ εἰλικρινῆ μας αἰσθημῆτα ἀφοσιώσεως καὶ λημβάνομεν τὸ θάρρος νὰ δικτυώσωμεν ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος μίαν μόνον εὐχὴν ὅπως μᾶς μεταχειρίζονται μετὰ τῆς αὐτῆς ἰσότητος, μεθ' ἧς καὶ ἰτοὺς ἐν Ἑλλάδι ὁμοθηρῆσκους μᾶς. Συμφώνως πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπιτρέψατε Μεγαλειότης ὅπως ὁ πνευματικὸς ἡμῶν ἀρχηγὸς ἀπευθῆναι εὐχὴν καθὼς ἀκριβῶς ἄλλοτε ἀπήνθηνεν ὁ Πικτιάρχος τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν ἔνδοξόν σας πρόγονον Ἀλέξανδρον, τὸν μέγα Βασιλέα τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος ὁ Δωδέκκτος. Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις».

Οἱ συνηγμένοι εἰς τὴν συναγωγὴν Ἑβραῖοι ἐζητωκραύαζον ἐνθουσιωδῶς. Κατόπιν ὁ Ραββῖνος ὠδήγησε τὸν βασιλέα εἰς τὴν ὠρμαίνον πύλην. Ὁ Βασιλεὺς ἔστυρε κατ' ὑπόδειξιν τοῦ Ραββῖνου τὸ παραπέτασμα καὶ ἐφάνησαν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ Βασιλεὺς ἐπλησίασεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐστάθη. Τότε ὁ Ραββῖνος ἀπήγγειλεν εὐχὴν εἰς ἀρχαῖαν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν εὐχῆς ὅπως ὁ Θεὸς δίδει πάντοτε νίκας εἰς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον. Περὶ τῆν εὐχὴν του ὁ Ραββῖνος ἀνέκασεν Ἑβραϊστὶ: Ζήτω ὁ βασιλεὺς. (ἕκ τῆς ἐφ. «Νέα Ἡμέρα»).

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΕΣ ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΥΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 3 Σεπτεμβρίου. — Οἱ Ἰσραηλιταὶ Ἰωαννίνων ἀπέστειλαν πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἡπειρον» τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν. «Μετὰ μεγίστης ἐκπλήξεως ἀνέγνωσα ἐν σημερινῷ ἔγχρῳτῳ φύλλῳ ὑμῶν τὴν ἐξ Αὐλώ-νος εἰς Λονδῖνον τηλεγραφηθεῖσαν εἰδήσιν ὅτι δῆθεν οἱ Ἰσραηλιταὶ πιεζόμενοι ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἀναγκάζονται νὰ καταφύγουν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Πρακτικῶς διαψεύσατε κατηγορηματικῶς τὴν εἰδήσιν ταύτην. Ἐὰν 2 ἡ

3 πρόσωπα ἐγκτεστημένα πρότερον εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐλθόντα δὲ μετὰ τὴν ἀπελευθέρω-σιν τῶν Ἰωαννίνων διὰ ἐμπορικῆς ὑποθέσεως τῶν, πάλιν ἐπέστρεψαν πρὸς ἐξκολλούθησιν τοῦ ἐκεῖ ἔργου τῶν, τοῦτο πιστεύω δὲν σημαίνει ὅτι οἱ Ἰσραηλιταὶ τῶν Ἰωαννίνων καταφεύγουσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

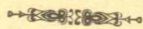
Ἐπομένως, ἡ ἡμετέρα κοινότης διαδηλοῦ εὐχαρίστως τὴν εὐγνωμοσύνην της τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅσον καὶ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς διὰ τὸ ἀληθὲς καὶ πατρι-κὸν ἐνδιαφέρον ὅπερ πάντοτε ἔδειξαν πρὸς αὐ-τὴν καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν θεσμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ὅπερ ἀνέχετα καὶ προστατεύει πᾶν θρησκευτικὴ καὶ πατρὶ- γλῶσσαν.

Ἡ στάσις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀ-ληθὲς μέριμνα ὅπως ἀπολύσωμεν τῶν ἀγα-θῶν τῆς ἰσοπολιτείας ὅχι μόνον δὲν ἀναγκά-ζει ἡμᾶς νὰ καταφύγωμεν ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ τοῦ-ναντίον ἐνθαρρύνει ἡμᾶς νὰ μείνωμεν ἐν τῇ ἀγκνητῇ ἡμῶν πατρίδι ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς εὐμερείας καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς.

Δεξιόσθε κ. διευθυντὰ κλπ.

Ὁ προεδρεύων τῆς Ἰσραηλιτικῆς
Κοινότητος Ἰωαννίνων.

ΙΣΡΑΗΛ ΛΕΒΗΣ

(Ἡ «Ἀκρόπολις» ἐδημοσίευσεν σειράν 8 ἄρθρων περὶ τῆς πολιτείας τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μετέρχει-ται πρὸς τοὺς Ἑβραίους Θεσσαλονίκης τῶν ἄρθρων τούτων τοῦ πεπειραμένου καλάμου τοῦ κ. Δ. Μακκᾶ δίδομεν τὸν ἐξῆς ἐπιλο-γον:)

Ἐξεθέσαμεν εἰς προηγούμενα ἄρθρα ποία, κατὰ τὴν γνώμην μας, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴνε ἡ πολιτικὴ ἢ θὰ τηρήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνη-σις ἀπέναντι τῶν 100.000 Ἰσραηλιτῶν, τοὺς ὁποίους ἔχει ἡ Νέα Ἑλλάς.

Νομίζομεν ὅτι ἀπαραίτητος θὰ ἦτο μία συγ-κεφαλαίσις τῶν γνωμῶν, τὰς ὁποίας εἰδικῆ ἐξέτασις τοῦ θέματος καὶ ἐπιτάμνητος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Θεσ)νίκῃ κατοχῆς προσωπικῆ ἐρευνα μετέστρεψεν εἰς πεποιθήσεις μας.

Ὡς βάσιν τῶν σκέψεών μας ἐλάβομεν τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὸν χαρακτῆρος τοῦ Ἑλ-ληνος, καὶ τοῦ Ἰσραηλιτοῦ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀσυμβίβαστον, ὡς καὶ ἐπίσης τὴν ἀνάγκην ἢ ὁποία μᾶς ἐπιβάλλει τὴν περιποίησιν τῶν Ἰσραη-λιτῶν τῆς Θεσ)νίκης, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας ζητήματος Θεσ)νίκης καὶ διακυβέσεως τοῦ φωτεινότερου καὶ πολυτιμότερου ἀποκτήματος τοῦ νέου πολέμου.

Ἀπεδείξαμεν ὅτι τοὺς Ἰσραηλίτας τῆς Θεσ-νίκης μόνον διὰ τοῦ δευτέρου πολέμου ἀπε-

κτῆσαμεν, διότι μόνον δι' αὐτοῦ ἡ πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας ἐξησφαλίσθη ὡς οικονομικὸν κέντρον, ἀφοῦ ἀπεινάχθη ἡ βουλγαρικὴ σπάθη τοῦ Δαμοκλέους, ἡμῖς τὴν ἠπειλεῖ καὶ θὰ τὴν ἠπειλεῖ διαρκῶς.—ἀπὸ ἀποστάσεως 14 χιλιο-μέτρων. Διότι, ἐπομένως, μόνον διὰ τοῦ δευ-τέρου πολέμου οἱ Ἰσραηλιταὶ παρητήθησαν ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπὲρ διεθνοποιήσεως τῆς πόλεως, διὰ τὸ τρίτον, ὁ δεῦτερος πόλεμος καὶ ἡ κοινότης τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ σφαγῆς, τοῦ αἱ-ματηροῦ, τοῦ βαρβάρου πυρπολητοῦ, ἠνωσαν τὰς ψυχὰς τῶν μέχρι τοῦδε διύσταμένων Ἑλ-λήνων, Ἰσραηλιτῶν καὶ Μωαμεθανῶν Θεσ)-νίκης.

Ἀμβανομένου λοιπὸν ἐπ' ὄψει δι' οἱ Ἰσραη-λιταὶ δύνανται τὴν σήμερον νὰ θεωρῶνται ἔχον-τες τὰς καλλιτέρας διαθέσεις νὰ μείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ συμφέροντος της τελευ-ταίας νὰ τοὺς κρατήσῃ, ἐζητήσαμεν διαπαιδα-γώγησιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἀποκλεισθῇ κάθε φόβος ἐπιδείξεως ἐκ μέρους του πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.

α') Ἐθροκεντικῆς ἀποκλειστικότητος, διὰ τῆς παραγνωρίσεως τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν κατέχει καὶ ἡ Ἰσραηλιτικὴ θρησκεία, χάρις εἰς τὸ πρα-κτικὸν πνεῦμα ποὺ τὴν χαρακτηρίζει, τὸν ἄκρον θετικισμὸν της καὶ τὸ εὐκολὸν της προσαρμ-ογῆς τῶν δογμάτων της εἰς τὰς νέας κοινωνικὰς ἀντιλήψεις.

β') Ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ σωβινισμοῦ, ὅστις μέχρι τοῦδε δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἕνεκα τοῦ ὁμογενοῦς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὅμως μετὰ τὴν ἀπόκτησιν χιλιῶν ἄλλων Βουλγάρων, Μουσουλμάνων καὶ Ἰσραηλιτῶν, ἂν τυχὸν ἐκραγῆ, δύναται τρομακτικὰς ταραχὰς νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸ ἔχον ἀνάγκην τελείας ἡσυχίας Κράτος.

γ') Οἰκονομικοῦ κακοπιστοῦ συναγωνισμοῦ, ὅστις θὰ εἴνε ἄδελθιος, δεδομένου δι

1ον) Οἱ Ἰσραηλιταὶ κρατοῦν εἰς χεῖρας τῶν μέγιστον μέρος τῆς οικονομικῆς ζωῆς τῆς Θεσ)-νίκης.

2ον) Θὰ διωχθῶν τὰ ξένα ἐκεῖνα κεφάλαια, ὅσα ἀφθόνως θὰ διοχετεύουν οἱ Ἰσραη-λιταὶ τῆς Θεσ)νίκης.

3ον) Θὰ ἐλλείπει κάθε ἁρμονία ἐν τῇ συμ-βιώσει τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς Θεσ)νίκης.

Ἐνῷ τοῦναντίον τοιοῦτος συναγωνισμὸς καὶ παράλογος θὰ εἴνε, ἀφοῦ τὰ συμφέροντα τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Θεσ)νίκης καὶ τοῦ Πειραιῶς τελείως συμβιβάζονται, ἀναπτυσσο-μένων καὶ τῶν δύο λιμένων, τοῦ ἐνὸς βιομηχα-νικῶς ἰδίως, τοῦ ἄλλου κυρίως ἐμπορικῶς.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ θὰ ἐπιτευχθῆ.

1ον) διὰ καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ, ἰδίως διὰ τοῦ τύπου.

2ον) διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἁρμοδίων προσώ-πων ὡς διοικητικῶν ὀργάνων ἐν Θεσ)νίκῃ.

Ἄμα ἐπιτευχθῆ τὸ ἰσοπεδωτικὸν τοῦτο ἀπο-τέλεσμα, θὰ πρέπη, καθ' ἡμᾶς, ν' ἀρχίσῃ τὸ σιάδιον τῆς θετικῆς φιλοσημιτικῆς πολιτικῆς.

Ἡ Πολιτεία ὡς βάσιν τῆς τοιαύτης πολιτι-κῆς νομίζομεν ὅτι δέον νὰ ἔχη τὴν σκέψιν δι' οἱ Ἰσραηλιταὶ δὲν ἐγιναν ἀκόμη πατριῶται, ἀλλ' ὅτι ἔμειναν ἀπλοῦστατα Ἰσραηλιταὶ, εὐ-χαρίστως ζῶντες ἐν Ἑλλάδι.

Τότε θὰ κανονισθῆ δι' ἀπαιτεῖται.

Ἡ ἠθικὴ διόρθωσις τῶν ἐλατιωμάτων, τὰ ὁποῖα μακροχρόνιος βίος ὑπὸ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν μοιραίως δὲν ἠδύνατο νὰ διορθώσῃ ὡς τὸ κάπως ὑπουργὸν καὶ διπρὸσωπον τοῦ χα-ρακτῆρος, τὸν φόβον τοῦ ἀναφέρεσθαι πρὸ τῶν ἀρχῶν, καὶ τὰ παρόμοια ἐλαττώματα τῶν Ἰσραη-λιτῶν.

Τὸ ἄνοιγμα ὄλων τῶν φιλελευθέρων καὶ εὐ-γενῶν ἐπαγγελμάτων εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας.

Ἡ εὐμενὴς ὑποδοχὴ τῶν εἰς τὰ δειώματα τῆς Πολιτείας, δεδομένου ὅτι καὶ τὰ σπουδαιό-τατα ἄλλως τε συμφέροντά των δέον πανταχοῦ καὶ ἰδίως ἐν τῇ Βουλῇ νὰ ἔχουν ποιοῦντας συνηγόρους.

Τὰ ὠφελήματα θὰ εἴνε ἄπειρα, μετὰ τῶν ὁποίων τοιοστέα τὰ ἐξῆς.

1ον) Ἡ ἐμφανὴς ἀπόδειξις εἰς τὸν κόσμον ὅλων ὅτι ἡ Ἑλλάς εἴνε πραγματικῶς φιλελευ-θερον Κράτος καὶ ἀξία νὰ θεωρηθῆ τὸ Κέν-τρον τοῦ Ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ.

2ον) Τὰ μέγιστα οικονομικὰ ὠφελήματα διὰ τῆς εἰσοδῆς τῶν κεφαλαίων, διὰ τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῆς Θεσ)νίκης καὶ ἐν γένει τοῦ ἐμ-πορίου τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς νοτίου Μακεδονίας, διὰ τῆς ἀπὸ ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων ἀθρόας μεταναστεύσεως ἄλλων Ἰσραηλιτῶν, δηλ. ἀποκτήσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νέων οικονομικῶν δυνάμεων.

3ον) Ἡθικὰ ὠφελήματα ὡς τὸ τῆς ἐξασκή-σεως ἐπιρροῆς ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλ-ληνος ὑπὸ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ χαρακτῆρος, διὰ τῆς μεταδόσεως τῆς θετικότητος, τοῦ πρακτι-κοῦ πνεύματος καὶ τοῦ αἰσθηματοῦ τῆς στενο-τάτης ἀλληλεγγύης ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸν δευτέρου.

4ον) Κοινωνικὰ ὠφελήματα, δηλαδή χά-ρις εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν μετοχέ-τευσιν τῶν ξένων κοινωνικῶν ἐξασφαλιστικῶν τοῦ ἀτόμου μέτρων, διὰ τὰ ὁποῖα εἴνε ἡδη ὠ-ρισμός ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, βελτίωσις τῶν ὄρων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἑλληνικῶν πληθυ-σμῶν.

5ον) Ἡ ἀνάπτυξις κοινῶν ἐλληνοἰσραηλιτι-κῶν συμφερόντων διὰ τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ συνετερισμοῦ Ἑλλήνων καὶ Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπομένως ἡ δημιουργία κρῖκου συνδικατοῦ τῶν δύο φυλῶν, προωρισμένον νὰ δώσῃ μίαν ἡμέ-ραν μεγάλους πατριώτας Ἰσραηλίτας, οἱ ὁποῖοι ἴσως νὰ ἀνταποδώσων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν

ἀμοιβὴν τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀνεκτιμήτου, ποῦ θὰ τοὺς ἔχει δώσει αὐτὴ δηλαδή τῆς ἰσονόμου, φιλελευθέρου καὶ προοδευτικῆς διοικήσεως.

Δὲν εἶνε ἀρκετὰ, διὰ τὰ ἐπιβάλλεται ἀπολύτως φιλοσημιακὴ πολιτικὴ;

ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗΣ

ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τὴν Κυριακὴν 4 Αὐγούστου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς στοιχειώδους Ἰσραηλιτικῆς Σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, παρίστατο κόσμος πολλὸς, ἐν ᾧ διεκρίνετο ὁ Ἀρχιραββίνος, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινοτήτος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν Σχολείων κ. Σιγάλας καὶ ἄλλοι. Αἱ ἐξετάσεις κατέδειξαν πλήρῃ ἐπιτυχίαν. Ὁ Ἀρχιραββίνος καθηγ. Καλὸ ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς προσφώνησιν:

Ἀξιότιμοι Κύριοι
Οὐδεὶς δύναται καλύτερον ὑμῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ σήμερον πόσον ἀναγκαῖα ὑπῆρξεν ἡ ἰδρυσις τοῦ σχολείου τούτου.

Ἐὰν πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά ἐχάρη διὰ τὸν πλήρη θρίαμβον τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐχθρῶν, οἵτινες προτεπάρχοντι νὰ κωλύσωσιν τὴν ἐπὶ πλέον ἐπαύξεισιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐὰν πᾶσα καρδιά ἢ ὅποια συμπάλλει κατὰ τῆς μεγαλοψύχου καρδίας τοῦ Σεβαστοῦ ὑμῶν Βασιλέως, ἢ καρδιά τοῦ Ἰσραηλίου Κερκύρας ὀφείλει διπλασίως νὰ σκιρτᾷ διότι αὐτὸς ὄχι μόνον ἐν πολέμῳ ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ αἰσθάνεται ἐνδομύχως τὸ ἴδιον αὐτοῦ καθῆκον Ἑλλήνου πολίτου. Καὶ τί μεγαλύτερον καθῆκον δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Ἑλληνα ἢ ἡ σπουδὴ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης, ἥτις παρῖστα ἐν τῷ βίῳ ἐνός λαοῦ τὴν ἀγνοτέραν καὶ εἰλικρινεστέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἐκδήλωσιν τῆς πατρίδος, καὶ ἥτις ἔχει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν μαγικὴν ἀρετὴν νὰ συνδέῃ τὰς καρδίας, νὰ συσφιγγῇ ἐν ἀδιαρρήκτῳ δεσμῷ τοὺς ἐκτραυμαζομένους δι' αὐτῆς;

Ναί, κύριοι, εἴμεθα ἰκανοποιημένοι διὰ τὸ ἔργον ἡμῶν, διότι συνδέομεν τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πρᾶξιν.

Οἱ πατέρες ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, τὰ τέκνα ἐν τῷ σχολείῳ δεικνύουσι ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις εἶναι τελειῶς ἀνεπτυγμένη παρὰ τῷ Ἰσραηλίτῃ, δεικνύουσι ὅτι ὁ Ἰσραηλίτης καθιερούται καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καλλιεργεῖ τὸ ἰδανικόν, μορφώνεται.

Ἐν τῇ ταλμουδικῇ φιλολογίᾳ ἀναφέρεται ὅτι μίαν φορὰν οἱ Σοφοὶ τοῦ Ἰσραήλ, ὅταν ἀκόμη δὲν ἦτο γνωστὴ ἡ σχολικὴ ἐπιθεώρησις ἐπεχείρησαν ταξείδιον διὰ νὰ ἐξετάσωσιν εἰς ποῖον σημείον εὐρίσκειτο ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι. Φθάσαντες εἰς τι μέρος ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἀρχῶν ὅπως τοῖς παρουσιάσωσι τοὺς φρουροὺς τῆς πόλεως.

Ὅταν ἤκουσαν ὅτι προσεκάλουν τοὺς ἀστύφυλακας, εἶπον: Αὐτοὶ δὲν εἶναι οἱ φρουροὶ τῆς πόλεως ἀλλ' οἱ καταστροφεῖς τῆς πόλεως.

Οἱ ἀληθεῖς φρουροὶ τῆς πόλεως εἶναι οἱ διδάσκαλοι. Εἶναι αὐτοὶ οἵτινες διὰ τῆς ἐκπαίδευστος καὶ ἀνατροφῆς συντελοῦσιν ὥστε ἡ νέα γενεὰ νὰ ὀδεύῃ πιστῶς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς. Εἶναι αὐτοὶ οἵτινες ἐμπνέοντες τὰ εὐγενέστερα καθήκοντα εἰς τὰς νεαρὰς καρδίας κάμνουσιν οὕτως ὥστε οἱ παῖδες γενόμενοι ἄνδρες ἐπιδιώξωσιν τὴν σωτηρίαν τῆς ἰδίας πατρίδος.

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν θέλομεν νὰ δημιουργήσωμεν τοὺς ἀληθεῖς φρουροὺς τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς θέλομεν νὰ ἐξαλείψωμεν ἐκ τῆς διανοίας τῶν τέκνων ἡμῶν ψευθεῖς ἰδέας παλαιᾶς δυσειδαμονίας, θέλομεν νὰ ἐνώσωμεν τὰ τέκνα μας μετὰ τῶν τέκνων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν διὰ τοῦ ἀδιαρρήκτου δεσμοῦ τῆς φιλοπατρίας.

Ἡμεῖς ἐπιμένομεν εἰς τὸ ἥδη ἀρχηθέν ἱερὸν ἔργον, ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα δι' αὐτὸν μόνον τὸν σκοπὸν δηλαδὴ ἵνα τῇ συνεργασίᾳ καὶ ἡμῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπῃ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἡμῶν ἐὰν εἶναι μεγάλη ἔνεκεν στρατιωτικῆς ἀρετῆς δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἔνεκεν ὑψίστου βαθμοῦ πολιτισμοῦ καὶ προόδου, ὅτι ἐὰν ἔζησεν ἐνδόξως κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν πρέπει νὰ ζήσῃ ἀκόμη ἐνδοξότερον εἰς τὸ μέλλον»

Εἰς ταῦτα ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Σιγάλας ἀπήντησεν μὲ λαμπρὸν καὶ εὐραδέστατον λόγον τοῦ ὁποῖου ἐλλείψει χώρου δίδομεν μόνον περικοπὰς τινεas.

Αἰδεσιμώτατε Ἀρχιραββίνε,
Ἀξιότιμοι Κυριοὶ καὶ Κύριοι,

«Πολλὸ ὀρθῶς οἱ ἀποσταλέντες διὰ τὴν μελέτην τῶν διαφορῶν Ἑκπαιδευτικῶν συστημάτων κατὰ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν, ὡς ἀνέφερον ὁ Αἰδεστ Ἀρχιραββίνος, ἀπεφάνθησαν ὅτι οἱ σπουδαιότεροι καὶ ἀσφαλέστεροι φύλακες πόλεων καὶ χωρίων εἶναι οἱ Λημοδιδάσκαλοι. Εὐτυχῶς δὲ τὴν ἀλήθειαν ταύτην διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐκύρωσαν καὶ ἐβεβαίωσαν πλεῖστοι διάσημοι ἄνδρες, ἐν οἷς ὁ μέγας τῆς Γερμανίας στρατάρχης διὰ τοῦ ἀλησμονήτου ἐκείνου «οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐνίκησαν τὴν Γαλλίαν» ὁ Ἀλεξ. Ζαίμης προκειμένου περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ καὶ ἐσχάτως ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων.

Χαίρω δὲ ἐγκαρδίως βλέπων σήμερον τὰς λαμπρὰς προόδους τῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ προκαταρκτικοῦ τούτου Σχολείου τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος καὶ τὴν Ἑλληνοπρεπῆ ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων παρέχει εἰς τοὺς μέλλοντας τούτους Ἑλληνας πολίτας ἡ ὑπερόχου μορφώσεως καὶ ἀρίστη δημοδιδάσκαλος Ἑρρικέτη Σουλὰμ πρὸς τὴν ὁποίαν δημοσίᾳ καὶ πάλιν ἐκφράζω τὰ θερμότερα συγχαρητήρια καὶ τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰ τοὺς ἀτρύτους μόχθους οὓς καταβάλλει διὰ τὴν Ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν μαθητῶν τῆς συνοικίας ταύτης.

Ἐπίσης συγχαίρω ἐγκαρδίως τὴν Ἰσραηλιτικὴν κοινότητα καὶ τοὺς ἰθύνοντας τὴν διὰ τὸ μέγα καὶ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεικνύουσι διὰ τὴν

κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ σχολείου τούτου, τὸ ὁποῖον σφόδρα συντελεῖ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς θείας ἡμῶν γλώσσης, τῆς Ἑλληνικῆς.

Συνιτῶμεν ὁμῶς πρὸς ὄλους Ὑμᾶς, νὰ δεικνύετε τὸ αὐτὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν Ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν θυγατέρων Ὑμῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς συνοικίας Σας, διότι ἄνευ μητέρων μὲ Ἑλληνικὴν ἀνατροφὴν καὶ Ἑλληνικὰ αἰσθήματα εἶναι ἀδύνατον νὰ διαπλασθῶσιν Ἑλληνοπρεπῶς οἱ μέλλοντες πολῖται. Πρέπει δὲ νὰ ἔχετε πλήρη πεποίθησιν, ὅταν τῇ συνδρομῇ ὄλων Ὑμῶν αὐξήθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Παρθεναγωγείου, θὰ προστεθῇ ἡ τρίτη καὶ ἡ τετάρτη διδασκάλισσα, διότι τὸ ἐπὶ τῆς Δημοτ. ἐκπαίδευστος Κερκύρας Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐνδιαφέρεται λίαν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ σχολείου τούτου.

Καὶ ἔχετε ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσῃτε νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους ἅπασαι αἱ μαθητρίαι τῆς συνοικίας εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον Σας, διότι ἅπαντες ἔχομεν καθῆκον, ὡς Ἑλληνας, νὰ ἐργασθῶμεν ὀλοφύχως νὰ δώσωμεν Ἑλληνοπρεπῆ ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἡμῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΤΣΑ

Ὁ κ. Ζαφείριος Κ. Μάτσας ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Συμβούλου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἐγένετο δ' αὕτη δεκτὴ. Ὁ κ. Μάτσας ἀνεχώρησε δι' ὀλίγον εἰς Εὐρώπην πρὸς περίθαλψιν τῆς υγείας του.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

Ἐνας προδότης.

Ἦτο Μάιος τοῦ 1490, ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἰσπανία διετελείτο ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας. Πολλοὶ Ἑβραῖοι τρομοκρατούμενοι ὑπὸ τοῦ δι' ἐγκλημάτων ἀποθανάτισαντος τοῦ ὀνόματι του μεγάλου ἱεροξεταστοῦ Τουρκεμάδα τοῦ φοβεροῦ—ὅστις εἶχε κάψει περὶ τοὺς 10,000 ἀνθρώπους καὶ εἶχεν ἐγκλείσει εἰς τὰς φυλακὰς πλέον τῶν 100 χιλ.

ἀθῶων, ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἦσαν Ἑβραῖοι—ἐνεστερνήθησαν κατ' ἐπιφάνειαν τὸν χριστιανισμόν. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ τις πλούσιος ἔμπορος ὁ Δὸν Σαπόρτας μετονομασθεὶς Ἰούνιος, ἀνὴρ τίμιος καὶ ἐκτιμώμενος πολὺ. Νέος πλήρης υγείας ἡλικίας 35 ἐτῶν ἔχων μίαν καλὴν σύζυγον τὴν Δόναν Γράσιαν, ὁ Δὸν Σαπόρτας ἦτο εὐτυχής. Οὗτος εἶχεν ὡς συνῆταιρον εἰς τὰς ἐργασίας του καθολικόν τινα ὀνόματι Πιέδρον. Οἱ δύο συνῆταιροι ἐφκίνοντο συνδέομενοι δι' εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ φιλίας, αἱ ἐργασίαι τῶν ἑβραίων καλῶς καὶ ὁ Πιέδρος ἐθεώρει ἑαυτὸν εὐτυχῆ ὡς συνεταιρισθέντα μὲ ἕνα πραγματικὸν εὐγενῆ οἶος ἦτο ὁ Δὸν Σαπόρτας. Ὁ Πιέδρος ἐσύχναζε πολὺ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συνεταιροῦ του. Πολλὰς νύκτας μάλιστα ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐθεωρεῖτο σχεδὸν ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας. Καίτοι συνομηλιξ μὲ τὸν συνῆταιρόν του ὁ Πιέδρος δὲν ἐνόησε νὰ ὑπανδρευθῇ. Ἠρέσκετο πολὺ εἰς τὸν ἄγαμον βίον. Ὁ Πιέδρος ἐκ τῆς πολλῆς συχνάσεως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου του ἐγνωρίζε ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης. Οὗτος ἤξευρεν ὅτι ὁ Ἰούνιος καὶ μετὰ τὴν βάπτισίν του εἶχε παραμείνει ἕνας ἐνθερμοεβραῖος ἐξασκῶν ἐν τῷ κρυπτῷ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα, ἀλλ' ἀπέφευγε νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τινα τὸ μυστικόν τοῦτο. Ἡ Δόνα Γράσια ἐπίσης παρέμενε ἀληθῆς Ἑβραία. Κόρη ὀνομαστοῦ Ραββίνου αὕτη εἶχε κληρονομῆσαι παρὰ τῶν γονέων τῆς πολλὰ καλὰ ἐβραϊκὰ αἰσθήματα καὶ ἦτο ἀφωσιωμένη εἰς τὸν σύζυγον τῆς Ἦτο κυριολεκτικῶς ἡ ἐνάρετος γυνὴ τῆς Βίβλου ἀλλὰ πάντοτε διετελεῖ μελαγχολικὴ καὶ περίλυπος ὡς ἀπαρηθέισα—

ἔστω καὶ κατ' ἐπιφάνειαν—τὴν πίστιν τῶν πατέρων τῆς. «Ἀφήσωμεν αὐτὴν τὴν χώραν, ἔλεγε καθημερινῶς πρὸς τὸν σύζυγον τῆς. Ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω εἰς ἄλλην πλέον ἀνεξίτηρον. Ναί! ἄς ἐξέλθωμεν ἀπ' ἐδῶ διότι ἄλλως δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀναθρέψωμεν τὸ μονογενὲς μας τέκνον ἐβραϊοπρεπῶς ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων μας. Ἐγκατελείψωμεν πλοῦτη καὶ θέσιν διότι προαισθάνομαι ὅτι θὰ μὰς πλῆξῃ δυστύχημα. Κύτταξε πόσους ἀθῶους καίουσιν καθημερινῶς. Ἐλθε καὶ ἄς φύγωμεν ἐγκαίρως». Ὁ σύζυγός τῆς τὴν παρηγόρει, ἀλλ' ἡ Δόνα Γράσια ἐπέμενον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς. Δὲν εἶχε δὲ καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Πιέδρον καὶ πρὸ πάντων ἀφότου οὗτος τὴν προσεκάλεσε μίαν φορὰν εἰς μίαν διασκέδασιν καὶ αὕτη ἠρνῆθη νὰ μεταβῇ. Ἡ Δόνα Γράσια ἐγνωρίζε τὸν Πιέδρον ὡς ἀνθρωπὸν κακῆς ψυχῆς. Καὶ δὲν ἠπκτάτο. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οὗτος ἔροιντε πρὸς αὐτὴν βλεμματὰ ἐπιμόνα καὶ ἐνοχλητικὰ. Ἄλλ' αὕτη δὲν κατεδέχετο νὰ τὸν κυττάξῃ. Ἡ τοιαύτη περιφρόνησις ἀπῆλ-

πιζε πολύ τὸν Πιέδρον ὅστις μετῆλθεν ὅλα τὰ μέσα ὕπως τὴν κατακτήσῃ. Ἄλλὰ τὰ πάντα ἀπέβησαν μάταια.

Ἡ Δόνα Γράσια ἤρχισε πλέον νὰ τῷ διευθύνῃ βλέμματα ἐσχάτης περιφρονησεως καὶ μίαν ἡμέραν μάλιστα ἐφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ τῷ εἶπῃ εἰς δριμεῖαν γλῶσσαν πρὸς ἐπίμετρον ὅτι θὰ ἦτο περισσώτερον εὐχαριστήμενη ἐὰν δὲν ἐβλεπε πλέον αὐτὸν θέτοντα τὸν πόδα του εἰς τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας της. Αἱ λέξεις αὗται ἐπληξάν βαθέως τὸν Πιέδρον. Ἐκτοτε αἱ σχέσεις μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ συνεταίρου του ἤρχισαν ψυχραίνεσθαι, καὶ ὁ Δὸν Σαπόρτας ἔκαμε μάλιστα λόγον περὶ ἀποχωρισμοῦ των ὡς συνεταίρων, πράγμα ὅπερ ἐδέχθη ὁ Πιέδρος.

Οὕτω εἰς τὰ στήθη τοῦ Πιέδρου ἐγεννήθη καὶ ἐκόχλαζεν ἓνα φοβερὸν μῖσος. Ἦθελε διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν. Εἶχε δὲ εἰς τὴν διάθεσίν του ἓνα τρομερὸν ὄπλον. Τὴν προδοσίαν.

Τὴν πρώταν τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα ἐνῶ μερικοὶ Μαράνοι (Ἑβραῖοι κατὰ τύπους ἐχριστιανισθέντες) εὕρισκοντο συνηγμένοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δὸν Σαπόρτας, προσερχόμενοι εἰς ἓναν ὑπόγειον θόλον, ἀφνης εἰσορμοῦν κληρικοὶ τινες καὶ τοὺς συλλαμβάνουν. Οἱ Μαράνοι ἀναυδοὶ καὶ περιδεεῖς προσέβλεπον ἀλλήλους διαπορῶντες. Ὁ Δὸν Σαπόρτας ἔρριψε ἐν βλέμμα ἀπέναντί του καὶ ἐμειδίασε πικρῶς ἀναγνωρίζας τὸν Πιέδρον ὑπὸ τὸ ῥάσσον. Ἐνας τρόμος ἀπερίγραπτος κατέλαβε τοὺς δυστυχεῖς πιστοὺς, ὅτινες ἐπέπρωτο τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὑπὸ ἰσχυρὰν φρούρησιν καὶ μὲ τὰς χειροπέδας περὶ τοὺς βραχίονας νὰ ὀδηγηθῶσιν εἰς τὴν εἰρκτὴν διὰ νὰ δικασθῶσιν ἀργότερον ἐνώπιον τῶν ἀπανθρώπων ἱεροζεταστῶν. Ἐνῶ ὅμως οἱ Μαράνοι μετεφέροντο εἰς τὸ δεσμοτῆριον ὁ Πιέδρος μεθ' ἐνὸς ἄλλου κληρικοῦ μένουσι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δὸν Σαπόρτας διὰ νὰ συνάξωσι τὴν περιουσίαν του εἰς χρήματα καὶ εἰς πολύτιμα ἀντικείμενα ἀυξάνοντες οὕτω τοὺς θησαυροὺς τῶν μοναχῶν. Ὁ Πιέδρος δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας τῆς εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην παρμονῆς του πλησιαζει τὴν Δόνα Γράσιαν καὶ τῇ λέγει.

«Ἐγὼ δύναμαι νὰ σὲ σώσω. Ἐσένα ὅμως μόνον διότι ὁ σύζυγός σου ὀφείλει νὰ ἀποθάνῃ. Ἄλλὰ θὰ ζητήσω αὐτὴν τὴν χάριν διὰ σέ, μόνον ἐὰν συγκατατεθῆς νὰ γίνῃς ἰδική μου. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν δός μοι τὴν χεῖρα σου... μὴ μοῦ τὴν ἀρνήθῃς».

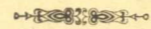
Ἡ Δόνα Γράδια ἤτις τὸν ἐκύτταζε πρὸς στιγμὴν ἀδιαφόρως, ὡσεὶ ἀπερροφημένη ἀπὸ τὸν μεγάλον πόνον της, ἐγερεῖσα πλήρης ὀργῆς ὤρμησεν ἐξάλλος πρὸς τὸ μαγειρεῖον

ἀρπάζει μίαν ἠκονισμένην μάχαιραν καὶ ταχέως ὡς ἀστραπὴ ἐξέρχεται καὶ τὴν ἐμπηγνύει εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἐχθροῦ της, ἐνῶ ὁ ἕτερος βρασσαυφύρος εὕρισκετο εἰς τὸ ἀνώγειον τῆς οἰκίας διαρπάζων τὰ τιμακλή ἀντικείμενα τοῦ Δὸν Σαπόρτας.

Ὁ προδότης Πιέδρος πίπτει νεκρὸς. Ἡ δὲ ἐνάρετος καὶ ἀφωσιωμένη σύζυγος ἀπολέσασα τὸ λογικὸν της ἐπισπεύδει τὸ τέλος της διὰ τῆς ἰδίας μαχαίρας!..

Θεσσαλονίκη

Μετὰφρασις ὑπὸ Ζηλωτοῦ.

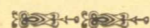

Ο Κ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΔΙΑΡΚΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ Βίσμαρκ ἐσυνείθιζε νὰ ἀριθμῆται μεταξύ τῶν παραγόντων τῶν Γερμανικῶν νικῶν καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Γερμανίας, μεταξύ τοῦ Μόλτσε καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τὸν πολὺν ἑβραῖον τραπεζίτην τοῦ Βερολίνου Μπλαϊχρένδερ, τὸν δρᾶσαντα ἐν τῷ οικονομολογικῷ πεδίῳ ὅσον ὁ Μόλτσε εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ Βίσμαρκ εἰς τὸ διπλωματικόν.

Ἡμεῖς ἐθαυμάσαμεν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐστεμμένου στρατηλάτου, τὴν βαθεῖαν ὀξυδέρκειαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ διπλωμάτου, ἀλλὰ τίς περιέγραψε δεόντως τὴν δημιουργικὴν ἰκανότητα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς ὃν ὀφείλονται οἱ συνδυασμοὶ δι' οὓς ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθε νικήτρια καὶ οικονομικῶς ἐκ δύο ἐξαντλητικῶν πολέμων; Τὸ φαινόμενον τῆς δραχμῆς εἰς τὸ ἄρτιον, μὲ ὑπερτίμησιν μάλιστα μὲ ἕλην τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, δὲν θὰ εὕρισκετο ἴσως σήμερον ὡς μνημειώδης ἀπόδειξις τῆς ζωτικότητος τῆς Ἑλλάδος ἐὰν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ καθιδρύματος δὲν προΐστατο ὁ διακεκριμένος ἀνὴρ περὶ τοῦ ὁποίου ὠμίλησεν μετὰ θαυμασμοῦ εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην μας αὐτὸς ὁ μέγας οικονομολόγος Λουτσάτης, καὶ ὅστις συνεχίζει τὴν παράδοσιν τοῦ Γεωργίου Σταύρου, παράδοσιν θέτουσα τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μεταξύ τῶν πρώτων πιστωτικῶν καθιδρυμάτων τοῦ κόσμου, ἔχουσα ἀντιπροσώπους της αὐτοὺς τοὺς οἴκους Ρότσιλδ, οἱ ὅποιοι ἐκτιμήσαντες τὰς ἀρετὰς τοῦ πρώτου ἀειμνήστου Διοικητοῦ κατέβαλλον τὰ πρώτα κεφαλαια διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐφ' ὃ καὶ ἡ «Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐγκαρδίως συγχαίρει τὸν κ. Βαλαωρίτην ἐπὶ τῇ προαγωγῇ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀνώτερον Ταξίαρχον.

VARSANO ET MOCHÉ
Restaurant

CACHER

Salonique
Sur le quai

Institut pratique de commerce

J. ALCEM

externat-internat

langue hébraïque vivante

Salonique

Près du quai

NISSIM MATATIA

Avocat

Roggoti Han 29.

Salonique

ΙΣΑΚ ΜΑΤΑΘΙΑΣ

Ἀναλαμβάνει παραγγελίας

ἐνεργεῖ ἀποστολὰς

Θεσσαλονίκη

ÉCOLE FRANCO-ALLEMANDE

Enseignement

Secondaire et commercial

Externat-Internat en famille

Salonique

Rue Kasandjilar près du Tcharchi

MINOS CONSTANTINIS

Maison de représentation

commission, commerce

(A. CONSTANTINIS commanditaire)

ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ

Ἀντιπροσωπεῖται, Ἐμπόριον

(A. ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ μέλος ἐτεροόρουθμον)

Ἀθῆναι—Athènes

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Διευθυνσμένη ὑπὸ

Μ. ΙΣΑΑΚ Ι. ΑΛΣΕΧ

Θεσσαλονίκη

Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ μαθηταί :

Ἐμπορικὴ διδασκαλία πλήρης.

Γλῶσσαι: Γαλλικὴ, Ἑλληνικὴ, Ἑβραϊκὴ, Γερμανικὴ.

Νεωτέρα μέθοδος καὶ νέα ἐγκαθίδρουσι.

Ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον.

Πρότυπον οἰκοτροφεῖον

Μητρικὴ ἐπιμέλεια—Χρῆσται πληροφορία.

Τὸ Σχολεῖον κεῖται εἰς τὴν καλλιτέραν συνοικίαν.

Ὅδὸς Παράλληλος 2α ἀποβάθρα

Πλησίον τοῦ Ὅτελ Σαντράλ.

Dr JACQUES LÉVY

de la faculté de Paris

Pathologue, gynécologue et accoucheur

Salonique, Pharmacie Raphaël

ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΕΥΗΣ Ιατρός

Διπλωματούχος Παισίων

Παθολόγος, γυναικολόγος, μαιευτήρ

Φαρμακεῖον Ραφαήλ, Θεσσαλονίκη

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

CONSERVATOIRE LOTTNER

ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

HAUTE ÉCOLE DE MUSIQUE

ΑΘΗΝΑΙ—ATHÈNES

Ἡ «Ἴσο Ἐπιθεώρησις» τὴν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως

La Revue recommande tout particulièrement cette école renommée.

SELOMO ABRAVANEL

Changeur

Rue Sabri i acha

Salonique

BANQUE NATIONALE DE GRÈCE

Situation sommaire au 31 Juillet 1913

		31 Juillet 1913	30 Juin 1913
A C T I F			
Disponibilités en Grèce :			
Encaisse métallique	Fr. 13,704,632 71		
Or disponible (Loi GXMB' de 1910)	» 10,725,000.—		
Billets de Banque (Réserve disponible)	Dr. 57,454,658.94		
Billets de la Banque Ionienn	» 691,000.—		
Coupons et autres valeurs	» 1,813,580.97	Dr 84 388 872 62	83.404.691 95
Disponibilités à l'Etranger :			
Disponibles auprès des Banques	Fr. 52,664 708.77		
Disponibles auprès des Banques (Loi, GXMB' de 1910)	» 130,077,910.—	Fr. 182.742.618 77	188 894.001 77
Obligations des emprunts de l'Etat en or	Fr. 32,105,009.30		
Obligations des emprunts de l'Etat en billets de Banque	Dr. 29,804,629.—	» 61.909.638 30	61.944.764 55
Prêt à l'Etat en vertu de la Loi du cours forcé, en bill. de Banque		Dr 61.778.575 42	61.778.575 42
Emprunt provisoire de l'Etat : en effets	dr fr. 40 mil. Fr. 3,037.400.—		
» » » » » obligations » » 50 » » 39,250,000.—			
» » » » » obligations » » 40 » » 37,744,000.—		Fr. 80 031.400 —	82.812.600 —
Portefeuille		» 25.556.416 66	23.529.850 69
Effets agricoles		» 18.384.213 13	20.027.099 23
Avances et comptes courants sur titres		» 29.278.502 86	29.124.255 74
Avances sur marchandises		» 3.213.592 52	3.303.087 19
Prêts et comptes-courants sur hypothèque		» 70.609.935 34	71.180.607 28
Prêts aux communes, ports et autres personnes légales		» 58.320.446 80	59.310.273 10
Actions de Banques et autres Sociétés		» 11.073.123 85	11.098.986 85
Hôtels de la Banque et Immeubles adjugés à la Banque		» 10.456.951 79	10.470.892 09
Matériel et Mobilier		» 1.135.199 31	1.101.961 62
Commission Financière Internationale. (Service des Emprunts d'Etat en or)		» 82.007 70	— —
Rachat de la participation de l'Etat aux bénéfices de la Banque		» 501.760 —	5 1.760 —
Comptes en suspens		» 5.290.040 66	2.469.698 31
		Dr. 704 752.995 73	710 956 105 79
P A S S I F			
Capita social divisé en 20,000 actions		Dr. 20.000.000 —	20.000.000 —
Fonds de prévoyance		» 13.500.000 —	13.500.000 —
Billets de Banque :			
I. pour compte du Gouvernement	Dr. 61,778,575,42		
II. » de la Banque, (totalité de la circulation autorisée par les Lois de 1885 et 1889)	» 66,000,000.—		
III. circulation suivant la Loi GXMB' de 1910	» 140,892,910 —	268.581.485 42	263.460.075 42
Dépôts à vue		» 67.516.709 07	65.182.468 12
Dépôts de l'Etat (En or	Fr. 17,511,036.58		
(en b. de B.	» 1,078,231 44	» 18.589.268 02	31.963.740 30
Commission Financière Internationale, compte des versements des revenus affectés (En or	Fr. 428,900 75		
(en L. de B.	» 3,050,509 15	» 3 479.499 90	2.476.033 40
Service des Emprunts d'Etat (En or	Fr. 476,482.50		
(en b. de B	» 1,530,903 27	» 2.007.385 77	3.717.200 87
Service des Emprunts divers		» 193.236 —	633.528 30
Intérêts des dépôts		» 2.849.316 88	3.976.192 76
Service des Emprunts à lots de la Banque (En or	Fr. 2,269,906.—		
(en b. de B.	» 660,732.50	» 2.930.638 50	3.444.748 50
Billets à ordre		» 2.889.833 24	2.356.024 88
Dividendes à payer		» 973 090 —	2.238.390 —
Caisse d'épargne		» 36.681.192 64	35.319.438 60
Dépôts permanents et à terme		» 144.848.070 29	142.974.994 61
Emprunt à lots de la Banque 3 ⁰ / ₀ en or		» 34.844.370 —	34.844.370 —
» » » 2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ en billets de Banque 1904		» 19.835 300 —	19.835.300 —
» » » 2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ en billets de Banque 1912		» 29.993.600 —	29.993.600 —
Emprunts provisoires de la Banque		» 25.040 000 —	35 040.000 —
		Dr. 704 752.995 73	710 956 105 79

Athènes, le 9e 22 Août 1913

Le Sous-Gouverneur
J. EUTAXIAS

Le sous-chef de la Comptabilité
P. E. COUMANOUDI